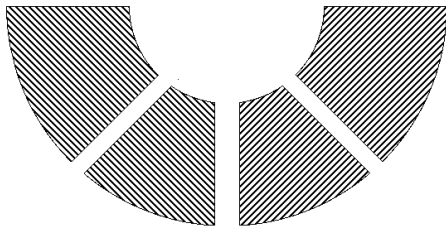
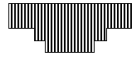

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

14 oktober 2002

OPENBARE ZITTING

BEGROTINGSBESPREKINGEN

Toerisme, recreatie en sport**TOERISME****P. 120 : ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET KAMPEERTOERISME****Mevrouw Verhoeve**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De logiesector die momenteel met ernstige problemen kampt, is de sector van de openluchtrecreatieve bedrijven.

Hoewel het nieuwe decreet inzake openluchtrecreatieve verblijven begin 2000 volledig van kracht werd, voldeed nog geen 40 % van de Oost-Vlaamse kampeerterrinen en kampeerverblijfparken aan de vergunningsvereisten. Naar ik verneem situeren de problemen zich niet enkel in het kader van het nieuwe decreet. De kwaliteit van het product, bijvoorbeeld ontspanningsmogelijkheden, en de dienstverlening zijn in een aantal gevallen bedenkelijk, waarbij de marktgerichtheid en een dynamisch management soms ver te zoeken zijn. De nadruk ligt al te vaak op laagwaardig residentieel kamperen. De sector kampt namelijk met een kwalijk imago en toekomstperspectieven zijn vaag, onduidelijk.

De uitbaters van de grotere terreinen blijken meer tevreden met de rentabiliteit dan de uitbaters van kleinere bedrijven. Een kampeertrein zou slechts rendabel zijn wanneer het uitgebaat wordt in hoofdberoep en een minimum oppervlakte heeft van vijf hectare en men over minstens 200 kampeerplaatsen beschikt. Volgens de terreinuitbaters moet aan een groot aantal voorwaarden worden voldaan om de kortetermijnverhuur leefbaar en winstgevend te maken.

Er wordt algemeen aanvaard dat de sector van de openluchtrecreatieve verblijven in Vlaanderen, dus ook in Oost-Vlaanderen, naar de toekomst toe meer nadruk dient te leggen op toeristisch kamperen, maar de modale terreinuitbater toont hiervoor weinig belangstelling en zal uit eigen beweging geen inspanningen leveren om dit grotendeels nieuw marktsegment aan te boren.

Graag zou ik de visie van de bestendige deputatie kennen aangaande volgende vragen :

1. voldoen nu alle Oost-Vlaamse kampeerterrinen en kampeerverblijfparken aan de vergunningsvereisten sinds de inwerkingtreding van het nieuwe decreet inzake openluchtrecreatieve verblijven ?
2. worden deze problemen inzake het imago en toekomstperspectieven onderzocht om tot een beleidsmatige oplossing te komen ? Ik lees namelijk in de algemene beleidsnota op pagina 60 bij deze begroting dat er voor het kampeertoerisme de nodige inspanningen zullen worden gedaan om de sector thematisch en gebiedsgericht te promoten en daarnaast ook nog ondersteuning te verlenen bij de opwaardering van de kwaliteit van het product ;
3. heeft men binnen Toerisme Oost-Vlaanderen al iets uitgewerkt om aan het probleem in verband met toeristisch kamperen tegemoet te komen ?
4. bestaan er reeds vormen van betoelaging ?
5. op welke manier kan men de sector nog beter ondersteunen ? Kan dit op meerdere niveaus gebeuren, niet alleen provinciaal, maar ook door de hogere en lagere overheden ? Worden er met andere provincies contacten gelegd om na te gaan welke promotionele ondersteuning zij bieden ?
6. kan er geen concurrentievervalsing ontstaan, bijvoorbeeld ten aanzien van de terreinen die al geïnvesteerd hebben naar aanleiding van het kampeerdecreet ?
7. men is momenteel volop bezig met het ontwerp van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Wordt er voldoende ruimte voorzien voor de openluchtrecreatieve verblijven binnen het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan ?

Dank u.

DEBATTEN

P. 120 : PROVINCIALE DIENST VOOR TOERISME - TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST N.A.V. HET DECREET VAN 6 JULI 2001 (BS 31 OKTOBER 2001) OP DE INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING EN DE GEVOLGEN VAN DIT DECREET VOOR DE VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De structuur van de officiële toeristische sector in Vlaanderen is vrij duidelijk. Op Vlaams niveau opereert Toerisme Vlaanderen en daarnaast fungeert de Vlaamse Raad voor Toerisme.

Op provinciaal niveau zijn er in elke provincie ofwel een paraprovinciale vzw, zoals in Oost-Vlaanderen de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen, ofwel een autonoom provinciebedrijf, ofwel een provinciale dienst. Regionaal zijn er een aantal gewestelijke VVV's en/of toeristische clusters van gemeenten werkzaam, als vzw's opgericht door diverse gemeenten in onderling samenwerkingsverband.

Op lokaal vlak ten slotte zijn er diensten voor toerisme of VVV's die als een door de gemeente erkende vereniging in overleg met de lokale private sector en aanverwante verenigingen het toerisme ontwikkelen en promoten.

De laatste jaren wordt er door de provincies en de gemeenten, met ondersteuning van het Vlaams niveau, gewerkt aan een nieuwe oriëntatie inzake het toeristisch beleid op basis van marktconforme toeristische regio's volgens de principes van de gebiedsgerichte werking, het subsidiariteitsprincipe en de principes die aan de basis liggen van een integraal beleid.

Daarbij werd uitgegaan van toeristische regio's die, zowel door de klant - de recreant, de toerist bijgevolg - als degene die het aanbod doet - de gemeenten - als één entiteit worden ervaren, bijvoorbeeld de Vlaamse Ardennen, én die terzelfder tijd een voldoende grote schaalgrootte hadden om de marketingkosten, die een regiogerichte promotie tot gevolg hadden, te verantwoorden. Allicht zeer typerend voorbeeld is de samenwerking tussen de provincies Oost- en West-Vlaanderen en de diverse gemeenten in beide provincies binnen de vzw Toerisme Leiestreek.

Het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking voorziet in een aantal mogelijke intergemeentelijke samenwerkingsverbanden : samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid, samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, de projectvereniging, de dienstverlenende vereniging, de opdrachthoudende vereniging.

Dit decreet is van toepassing op de vzw's met samenwerkingsverbanden tussen twee of meer gemeenten en dit ongeacht welke instantie of instelling de leidinggevende rol heeft.

Dit betekent dat alle provinciale toeristische federaties, vzw's - en voor onze provincie is dat de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen - en/of autonome overheidsbedrijven waar gemeenten lid van zijn onderhevig zijn aan de bepalingen van het decreet. Dit geldt uiteraard ook voor gewestelijke VVV's en/of andere gebiedsgerichte toeristische structuren.

De vzw's die onder de toepassing van het decreet vallen, dienen zich naar het decreet te schikken uiterlijk op 31 december 2002, zoniet vallen zij vanaf 1 januari 2003 van rechtswege onder de bepalingen van het decreet.

Ondertussen las ik ook in het tijdschrift voor recreatie en cultuur van Toerisme Oost-Vlaanderen dat de directeur in zijn editoriaal spreekt van, en ik citeer : "Decreet intergemeentelijke samenwerking. Doodsteek voor toeristische regiowerking ?".

Wat verder : "Het decreet op de intergemeentelijke samenwerking gooit nu echter roet in het eten. Dit decreet is gekenmerkt door tal van bepalingen die een goede toeristische samenwerking verhinderen, de private sector kan niet instappen, de inbreng van de provincies is zeer beperkt enz. Indien hieraan voor de toeristische intergemeentelijke samenwerking geen oplossing kan worden gegeven, dan kan men de gebiedsgerichte toeristische werking gewoon vergeten."

Graag had ik de visie van de bestendige deputatie vernomen omtrent volgende vragen :

1. welke gevolgen zal de toepassing van het nieuwe decreet hebben voor de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen ?
2. welke gevolgen zal dit hebben op de werking van de gewestelijke VVV's ? Komt de gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie, alsook de recreatie in Vlaanderen in het gedrang ?
3. wat is de situatie betreffende de streekplatformen en de regionale landschappen ?
4. welke stappen heeft de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen ondernomen om dit op te lossen ? Zijn er reeds contacten geweest met de Vlaamse Minister van Toerisme ? Met de Vlaamse Raad voor Toerisme ? En wat zijn de resultaten van deze eventuele onderhandelingen ?

Dank u.

P. 120 : SUBSIDIE VOOR DE UITBOUW VAN HET CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN I.V.M. DE EVENTUELE UITBREIDING VAN DE BEHEERRAAD

De heer Van Vooren, namens de heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Vorig jaar kwam ik nog tussen in verband met de uitbouw van het Centrum Ronde van Vlaanderen. Ik had toen nadrukkelijk gevraagd om - aangezien de grote financiële inbreng vanwege de provincie - een eventuele uitbreiding van de beheerraad naar alle fracties toe te bekijken.
 Dit werd me toegezegd. Ik heb echter de indruk dat men dit zéér stilletjes heeft proberen houden. Mag ik vragen of daarover reeds nagedacht is, of er eventueel zelfs concrete plannen zijn ?
 Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Om een antwoord te geven op de eerste vraag van de collega Martine Verhoeve in verband met het kampeertoerisme is het inderdaad zo dat begin oktober 28 van de 45 Oost-Vlaamse terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven aan de vergunningsvereisten van het decreet inzake de openluchtrecreatieve verblijven voldeed. Dat is ongeveer 62 % van het totaal.
 Voor acht van de 17 niet-vergunde is er een voorstel uitgewerkt – u herinnert zich wellicht dat er hier een voorstel was in verband met de zonevreemdheid – om daar eventueel een oplossing aan te geven. Zes van de acht terreinen zullen wellicht door de Vlaamse regering, na advies van de administratie voor Ruimtelijke Ordening in Brussel – ik zeg het in de voorwaardelijke zin – aanvaard worden.
 Wij verwachten daar kortelings antwoord op.
 De twee andere zullen het bericht ontvangen dat hun dossier niet goedgekeurd wordt en dat zij eigenlijk geen vergunning kunnen krijgen.
 Vier van de overige terreinen zouden niet meer uitgebaat worden of gesloten zijn.
 Dan blijven er nog twee over waarvoor blijkbaar een dossier in aanvraag zou zijn. Dat zal één van deze weken op onze agenda komen.
 De rest zijn drie echte probleemgevallen die wellicht nooit een oplossing zullen kunnen krijgen en die met sluiting bedreigd zijn.
 Tot daar een antwoord op de eerste vraag.

Wat betreft uw tweede vraag wenst Toerisme Oost-Vlaanderen een stimulans te bieden om de sector van openluchtrecreatieve bedrijven verder uit te bouwen tot een volwaardige en aantrekkelijke verblijfsvorm met een toeristisch karakter. Meer bepaald onderzoekt men de mogelijkheid van kortetermijnverhuur. Reeds in de begroting 2002 werd daarvoor een bedrag van 86 762 EUR ingeschreven.
 Daarnaast hebben wij vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen, om het beleid zo goed mogelijk af te stemmen op de noden, een onderzoek laten doen door het West-Vlaams Economisch Studiebureau. Dat onderzoek is afgerond. Het werd reeds ter beschikking gesteld van de leden van de raad van beheer van Toerisme Oost-Vlaanderen en in die besluiten worden een aantal aanbevelingen en beschouwingen geformuleerd ter ondersteuning van de openluchtrecreatieve verblijven.
 De nota zal op één van de eerstvolgende vergaderingen van de raad van beheer van Toerisme Oost-Vlaanderen besproken worden. Daar zullen dan de nodige conclusies uit getrokken worden die zullen moeten vertaald worden naar het beleid.
 Naar de betoelaging toe bestaan er reeds een aantal vormen van betoelaging naar bedrijven toe. De Oost-Vlaamse uitbaters van kampeerterreinen en –verblijfparken kunnen een beroep doen op subsidies van Toerisme Vlaanderen om gebouwen, installaties en inrichtingen op te richten en te moderniseren. Deze werken komen in aanmerking voor subsidiëring en die zijn : brandbeveiligingsinstallaties, sanitaire installaties, elektriciteits- en verlichtingsvoorzieningen, rioleringen en draineringen, wegeaanleg en afsluitingen en zelfs ook sport- en spelinfrastructuur voor kinderen.
 Momenteel heeft ook de afdeling Marketing van Toerisme Vlaanderen een voorstel klaar ter ondersteuning. Men zal vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen dezelfde stimulatie naar de aantrekkelijke verblijfsvorm met een toeristisch karakter vragen.
 Vanaf eind oktober zal daaromtrent een promotiecampagne starten vanuit Toerisme Vlaanderen. Dat zal ook op één van de eerstvolgende raden van bestuur van Toerisme Vlaanderen besproken worden, want het is uiteindelijk de raad van bestuur die de beslissingen neemt.
 Tot daar een antwoord op de vragen twee tot en met vijf.

DEBATTEN

Wat vraag zes betreft kan ik het volgende antwoorden.

Wanneer men een rechtstreekse financiële ondersteuning onder de vorm van subsidie overweegt, is het belangrijk dat deze complementair is aan bestaande betoelagingsreglementen. Men dient er uiteraard over te waken dat er geen concurrentievervalsing wordt gecreëerd. Onder andere zou dat kunnen ten overstaan van terreinen die al geïnvesteerd hebben naar aanleiding van het kampeerdecreet. Dit kan opgelost worden en wij, vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen, doen dat ook door enkel subsidies te verlenen aan vergunde kampeerterreinen, maar ook ten overstaan van andere bedrijven, afhankelijk van de aard van de subsidie, zoals mini- of hoevecampings bij actieve landbouwers, want dan zou men ook rechtstreeks de financiële ondersteuning niet mogelijk maken.

Tot daar, Mevrouw, mijn antwoord op uw eerste zes vragen.

De zevende vraag is meer een vraag over ruimtelijke ordening.

Collega Marc De Buck zou daar uitgebreid willen op antwoorden, maar ik kan u nu reeds vertellen dat er reeds een antwoord is verstrekt door dienst 33 van ons provinciebestuur.

In het voorontwerp van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan staat dat de inplanting van nieuwe terreinen voor openlucht recreatieve verblijven mogelijk zou zijn in stedelijke gebieden, in de kernen van het buitengebied en in de nabijheid van toeristische recreatieve knooppunten.

Aangezien collega De Buck hier op dit ogenblik niet aanwezig kan zijn en het toch nuttig is verder te gaan met de besprekingen, zou ik voorlezing willen geven van zijn antwoord in verband met de laatste vraag van collega Verhoeve.

Aansluitend bij wat ik heb gezegd nog een woordje vanuit de invalshoek Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. De opmaak van het voorontwerp nadert nu toch wel snel zijn eindfase, maar meer daarover in het debat over ruimtelijke ordening. Het luik dat nog moet worden ingevuld handelt precies over toerisme en recreatie.

De bestendige deputatie beraadt zich momenteel over het deeldocument, waarvan de tekst derhalve zeer binnenkort aan de raadsleden zal kunnen worden ter beschikking gesteld.

Ik kan u nu al meegeven dat inhoudelijk in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan ontwikkelingsperspectieven zullen worden gegeven over de bestaande kampeerterreinen of clusters van kampeerterreinen van provinciaal niveau, gelegen buiten de stedelijke gebieden.

Er wordt geen ruimte gereserveerd voor nieuwe terreinen, wel wordt aangegeven waar nieuwe terreinen zeker niet kunnen en waar ze desgewenst wel kunnen.

Op dit ogenblik zijn met betrekking tot kampeertoerisme specifiek geen initiatieven gepland. Wel werden vorig jaar in de raad van 14 februari – u zult zich dat ongetwijfeld herinneren en ik heb daar reeds allusie op gemaakt – ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt ter regularisatie van acht kampeerterreinen. Zoals u weet is het in afwachting van de goedkeuring van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan de bevoegdheid van het Vlaams gewest om deze al dan niet goed te keuren. Onze administratie volgt het dossier op de voet. Blijkbaar zouden er twee niet worden goedgekeurd en dat zal Costa Zele en wellicht Kloosterputten 2 in Berlare zijn.

Alhoewel de definitieve vaststelling al dateert van juli 2002 is de provincie hiervan officieel niet op de hoogte. Maar de berichtgeving daarover kan niet lang meer op zich wachten.

Tot daar, Mevrouw Verhoeve, mijn antwoord op uw eerste tussenkomst.

Wat uw tussenkomst betreft over de intercommunale samenwerking, de toepassing dus van het nieuwe decreet 2002, heeft u daar ook een aantal vragen over gesteld.

Welke gevolgen zal de toepassing van het nieuwe decreet hebben voor de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen ?

Ik kan u daar op antwoorden dat de toepassing van het nieuw decreet zijn gevolgen heeft voor de werking van Toerisme Oost-Vlaanderen. Alhoewel er verschillende mogelijke samenwerkingsverbanden worden voorgesteld, is er geen enkele haalbaar voor de werking van Toerisme Oost-Vlaanderen. Belangrijk in heel dat gegeven is dat Toerisme Oost-Vlaanderen, zoals geïnterpreteerd wordt bij de Vlaamse overheid, valt onder de toepassing van het decreet zoals het door de Vlaamse administratie van Binnenlandse Aangelegenheden wordt gesteld, wat eigenlijk niet het geval is binnen onze eigen provinciale diensten.

Wij hebben daaromtrent in juli jongstleden een vergadering gehad, samen met de collega's van Antwerpen en de administratie van Binnenlandse Aangelegenheden heeft duidelijk gesteld dat Toerisme Oost-Vlaanderen en zijn regionale diensten onder het toepassingsveld van het decreet vallen.

Voor de Vlaamse overheid is het duidelijk dat wanneer twee of meerdere gemeenten in één of andere vorm samenwerken, zij onder het decreet vallen.

Definitief uitsluitel is daar nog niet over omdat wij vanuit onze provinciale instellingen aandringen en de mogelijkheid onderzoeken omdat er toch nog twijfels over bestaan of wij al of niet onder het decreet vallen.

Dit zal ik in de loop van mijn verdere antwoorden enigszins verduidelijken omdat er reeds een aantal inspanningen zijn geleverd omtrent de al of niet toepassing op 31 december 2002.

Indien wij er natuurlijk van uit gaan dat wij onder de toepassing zouden vallen, zal dat een aantal serieuze gevolgen hebben voor onze werking zowel naar Toerisme Oost-Vlaanderen als naar de regionale toeristische diensten, zoals Toerisme Vlaamse Ardennen, Toerisme Meetjesland en Waasland. Het zijn juist deze diensten die gegroeid zijn uit de gewestelijk VVV's waarin wij samen met de gemeentebesturen en Toerisme Oost-Vlaanderen tot een afspraak zijn gekomen. Als de gemeenten 1 BEF geven, legt Toerisme Oost-Vlaanderen 1 BEF bij. Dat wil zeggen dat wij voor 50 % investeren in die regionale toeristische diensten.

Wanneer wij onder de toepassing zouden vallen, kan dat niet meer en moeten wij dat beperken tot 20 %. Wij gaan ons uiteraard verder beraden.

Wij hebben een aantal initiatieven genomen om daar een oplossing aan te geven.

Wat betreft mijn antwoord in verband met de streekplatformen en de regionale landschappen. Na enige discussie, vanuit Vlaanderen ook, zou het zo zijn dat het nieuwe decreet in principe niet van toepassing zal zijn op de streekplatformen en de regionale landschappen.

Tot op heden horen wij daar geen andere standpunten over. Wij gaan er dus van uit dat het inderdaad zo zal zijn.

Welke stappen heeft de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen reeds ondernomen om eventueel, als wij onder het nieuwe decreet zouden vallen, de zaak op te lossen ?

De vzw Toerisme Oost-Vlaanderen hoopt uiteraard op een initiatief vanwege de Vlaamse minister voor Toerisme en als mogelijke oplossing stelt Toerisme Oost-Vlaanderen een specifiek voor toeristische samenwerkingsverbanden geschreven decreet voor dat zou rekening houden met de vereisten die aan een professionele en duurzame ontwikkeling van het toerisme in onze toeristische regio gesteld worden. Door Toerisme Oost-Vlaanderen en de overige provinciale toeristische federaties werden reeds stappen ondernomen bij de Vlaamse Raad voor Toerisme, Toerisme Vlaanderen, bij de Vlaamse overheid en bij de minister zelf.

Op diverse niveaus buigen zich inmiddels werkgroepen over het probleem. De minister van Toerisme heeft kennis genomen van alle opmerkingen die vanuit de hele toeristische sector zijn opgemaakt en inmiddels heeft minister Landuyt de verzamelde opmerkingen in verband met het decreet overgemaakt aan zijn collega minister Van Grembergen.

Toerisme Oost-Vlaanderen, en de hele toeristische sector, hoopt dat minister Van Grembergen snel met een voorstel komt rond het eventueel apart decreetaal besluit voor de toeristische sector, zodat deze sector niet valt onder het huidig decreet van de intergemeentelijke samenwerking.

Alleen zo kan men op korte termijn resultaat boeken om de algemene toeristische werking en de succesvol ingezette toeristische gebiedswerking te verzekeren en verder uit te bouwen.

Ik hoop, samen met u, Collega's, dat daar een definitieve oplossing wordt aan gegeven. Ofwel valt men onder het decreet en moeten er initiatieven en beslissingen genomen worden vanuit de Vlaamse regering, ofwel valt men er niet onder en is het aan de Vlaamse overheid om ons dat mede te delen zoals wij in de vergadering van juni laatstleden hebben gevraagd.

Tot daar mijn antwoord op de twee tussenkomsten van mevrouw Verhoeve.

Dan hebben wij ook nog de tussenkomst van collega Marginet in verband met de samenstelling van de raad van beheer van het Centrum Ronde van Vlaanderen.

Het voorbije jaar werd er prioriteit gegeven aan het vervolmaken van de volledige financiering van het project Centrum Ronde van Vlaanderen. Ik denk dat het zeer belangrijk was dat dit eerst werd afgerond. Er zitten hier, Collega, mensen die tot de raad van beheer behoren. Ik denk dat zij mij niet zullen tegenspreken als ik zeg dat dat de eerste en de belangrijkste prioriteit van de huidige raad van beheer was.

Wij hopen dat wij na het openen van het Centrum, dat wellicht eind februari/begin maart 2003 zal kunnen geschieden, tot een uitbreiding van onze raad van beheer kunnen overgaan.

Ter inlichting kan ik u mededelen dat er ondertussen reeds een directeur werd aangesteld. Het was belangrijk dat op dat niveau iemand zou worden aangesteld voor de algemene dagdagelijkse leiding van het Centrum, nu het zijn vervolmaking nadert.

Ik zou dus aan de collega de suggestie willen meegeven nog een beetje geduld te oefenen.

DEBATTEN

Ik zou er ook nog willen aan toevoegen dat de collega's die op dit ogenblik in de raad van beheer zitten niet door de provincieraad werden aangeduid, maar dat het zo een beetje gegroeid is. Maar eens het Centrum operationeel is, gaan wij dat zeker bekijken.

Tot daar mijn antwoorden op de vragen in verband met toerisme.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik dank de collega, want het is nog altijd zo dat kampeervergunningen en de intercommunale samenwerking tot mijn winkel behoren, zoals we dat hier meegedeeld hebben in de raad bij het begin van de legislatuur.

Wat de kampeervergunningen betreft kan ik mij aansluiten bij het huiswerk dat de collega voor mij gemaakt heeft.

Wat de intercommunale samenwerking betreft ben ik blij dat die vraag vandaag gesteld is, Mevrouw, want het is een problematiek die we niet alleen bij de Federatie van Toerisme ontmoeten. Onze administratie is trouwens terzake met een onderzoek belast. Aangezien we een beetje achter zijn op schema heb ik mij tijdens het weekend nog een beetje kunnen bezighouden met die problematiek ten behoeve van de verslaggeving. Het is de eerste keer dat ik een uitgetikte nota heb. Ik ben er gisteravond nog in geslaagd iets te dicteren.

Maar om u te illustreren hoe ingewikkeld het is geworden met betrekking tot die intercommunale samenwerking : de toelichtende publicatie van de Vlaamse overheid alleen, exclusief omzendbrieven beslaat 262 bladzijden. Dat is in het kader van de transparantie en de vereenvoudiging van de regelgeving bijzonder interessant om vast te stellen.

Wat nu de concrete vraag betreft is het eigenlijk een mooie testcase, want we zullen het nog op een aantal andere vlakken tegenkomen. De problemen die we rond Lemberge hebben, zijn u genoegzaam bekend en zijn al dikwijls behandeld, de problemen rond CEVI, problemen rond regionale samenwerkingsverbanden her en der.

Maar wat zegt dat decreet nu ?

Het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, zoals verschenen in het Belgisch staatsblad, editie 2 van 31 oktober, stelt in artikel 3 het volgende, en dat is vrij duidelijk : "Met het oog op de gemeenschappelijke behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang kunnen twee of meer gemeenten onder de voorwaarden bepaald in het decreet, samenwerkingsverbanden tot stand brengen met of zonder rechtspersoonlijkheid met of zonder beheersopdracht."

Van belang is dat het daarbij steeds moet gaan om samenwerkingsvormen waarbij, naar de geest van het decreet, twee of meer gemeenten beslissen om taken van gemeentelijk belang gezamenlijk te behartigen of uit te voeren.

Wat moeten wij nu doen met betrekking tot de Federatie voor Toerisme Oost-Vlaanderen vzw ?

Wij kijken naar haar doelstelling.

Die vzw is trouwens opgericht in 1948, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 27 maart 1948, akte nummer 735.

Wat staat er in artikel 2 ?

Daar staat in : "Het bevorderen van het toerisme onder al zijn vormen in de provincie Oost-Vlaanderen." En dan een hele lange tekst, maar op het einde zegt men : "Deze vereniging zal bovendien met het overkoepelend Vlaams organisme in een geest van nauwe samenwerking betrachten tot aanmoediging van het toerisme in onze provincie."

Met andere woorden, de initiatiefnemers die de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen hebben opgericht, alsmede degenen die later zijn toegetreden, hebben niet beslist om hun taken op het vlak van toerisme gezamenlijk te gaan uitvoeren, waardoor ze, volgens mij, niet vallen onder het decreet tot intercommunale samenwerking, want alle leden behouden hun vrijheid en onafhankelijkheid op het vlak van toerismebevordering. Dit betekent dat als een gemeentebestuur of een VVV eigen acties met betrekking tot toerisme wil voeren het daaromtrent eigen beslissingen kan nemen.

Die beslissingsmacht is niet overgedragen aan een ander orgaan. Zij kunnen zelfs in een bepaalde streek voor kleine projecten een projectvereniging oprichten, wat voorzien is in het nieuwe decreet. Zij kunnen een beroep doen op alle mogelijkheden die het nieuwe decreet hen biedt. Het feit dat ze lid zijn van de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen doet daar geen afbreuk aan.

Zij zouden een interlokale vereniging kunnen oprichten, zoals voorzien in de artikelen 6 tot 9 van het decreet. Of ze kunnen gebruik maken van een andere samenwerkingsvorm met rechtspersoonlijkheid, zoals voorzien in artikel 10 tot 70. Er zijn daar 60 artikelen aan gewijd in dat decreet. Zij behouden dus alle vrijheid.

Conclusie : de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen valt mijns inziens niet onder het decreet op de intercommunale samenwerking van 6 juli 2001 omdat de leden zelf niet beslist hebben om hun taken gezamenlijk onder de vorm van een vzw uit te voeren.

En indien de Vlaamse overheid - zoals ik inderdaad tot mijn verrassing lees in het editoriaal van nummer 3 van de 51e jaargang, mei/juni 2002 van Toerisme Oost-Vlaanderen - de samenwerking met de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen zou verbieden, blijven er twee wegen van oplossing over :

1. de steden en gemeenten die lid zijn trekken zich terug en het probleem is opgelost ;
2. de provincie zou zich verplicht kunnen terugplooiën op een financiële participatie van 20 %. En dan moet u eens kijken naar pagina 120 van uw begroting, Collega's. Dat wil dan zeggen dat we in plaats van 3 760 000 EUR 3 008 000 EUR minder zouden moeten inschrijven.

Dat zijn de twee enige logische conclusies die ik kan trekken. Maar ik blijf bij de hoofdstelling dat de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen mijns inziens niet valt onder het toepassingsgebied van het decreet van juni 2001.

Er zijn trouwens nog andere dingen. Men moet een beetje naar alles kijken.

Er is een parlementaire vraag geweest in de Vlaamse raad over het deelnemen van gemeenten aan vzw's.

Daar is een interessant artikel over verschenen in het Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen en Publiek Recht. Ik verwijs naar het nummer 8 van jaargang 2001, de pagina's 557 tot 558, maar ik ga u met de technische details vandaag niet vervelen.

Het komt er dus in concreto op neer te weten of de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen tot één van de door de decreetgever vier beoogde concrete samenwerkingsverbanden behoort, namelijk :

1. is het een interlokale vereniging ? Mijns inziens niet ;
2. is het een projectvereniging ? Mijns inziens niet ;
3. is het een dienstverlenende vereniging waarvan men bevoegdheden overdraagt ? Dat is belangrijk. Mijns inziens niet ;
4. is het een opdrachthoudende vereniging waarbij de gemeenten een stuk van hun beslissingsmacht afstaan ? Mijns inziens niet.

Zij valt dus onder geen enkel van de vier mogelijke samenwerkingsvormen.

Het gaat duidelijk om een provinciale vzw ter bevordering van het toerisme onder al zijn vormen in onze provincie en rekening houdend – want daar moeten we ook eens naar kijken – met het gehanteerde begrippenarsenaal in het zogenaamde kerntakendebat, waarvan ik mij soms afvraag of het echt wel over de kerntaken gaat, zeker na de commentaar die men vandaag nog leest nadat men voorlopige conclusies getrokken heeft, maar dat is weer een andere discussie. Het gaat hier overduidelijk om een gebiedsgerichte werking.

En wat regelt het decreet op de intergemeentelijke samenwerking ?

Het regelt essentieel – en dat staat duidelijk in de titel van het decreet zelf – de samenwerking tussen gemeenten, dus met betrekking tot zaken van lokaal belang, niet minder maar ook niet meer.

Dat het goed is wat dat betreft is vrij duidelijk. Dus de vraag naar de grenzen van de toepassing kunnen we ook niet los zien van dat kerntakendebat.

En meer nog : ondertussen hebben we weer twee nieuwe dingen, want de wereld staat niet stil, alles is in beweging.

We hebben ondertussen ook ontwerpen, voorontwerpen, voorontwerpen van voorontwerpen van provinciedecreet en van gemeentedecreet. En dan zie ik daarin dat het provinciaal profiel waarover stilaan toch een consensus groeit – maar die kan morgen weer op de helling gezet worden – gericht is op bovenlokale takenbehartiging.

En wanneer is een takenbehartiging bovenlokaal ?

Wanneer deze aangelegenheden het lokaal belang te boven gaan, voor zover ze streekgericht blijven en binnen de grenzen van het grondgebied van de provincie kunnen worden gesitueerd.

DEBATTEN

Dat is mijns inziens het geval bij de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen.

Er staat ook in dat voorontwerp van provinciedecreet : "De provincies kunnen initiatieven nemen met het oog op de gebiedsgerichte samenwerking."

Ook hier weer : de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen, gebiedsgerichte samenwerking, bovenlokaal.

We kunnen, denk ik, bezwaarlijk ontkennen dat de toeristische streekontwikkeling, waarop de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen is gericht, past in het provinciaal profiel zoals we dat terugvinden in het begrippenarsenaal dat momenteel her en der de ronde doet en waarover zelfs een consensus bestaat.

Een consensus die morgen opnieuw op de helling kan staan, maar dat is een andere zaak. Daar hebben we ondertussen leren mee leven.

Maar als we dat beginsel aanvaarden, vloeit daar logischerwijze uit voort dat toeristische streekontwikkeling buiten de gemeentelijke bevoegdheid valt en a fortiori buiten de bevoegdheidsfeer van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

Zoveel is mijns inziens duidelijk.

De bestendige deputatie – we hebben daarover reeds een nota in de deputatie gehad – zal deze stelling, indien ook de provincieraad die ten gepaste tijde kan bijtreden, bij de bevoegde ministers verdedigen.

Dat is, denk ik, onze rol en onze opdracht.

Ik zeg het nogmaals : het gaat niet alleen over de Federatie Toerisme van Oost-Vlaanderen, maar het is een interessante case om de problematiek eens te schetsen.

Dus de vraag of de provincie bij het voeren van haar beleid inzake toerisme verder een beroep kan doen op de vzw-formule waarin onder meer gemeenten mede participeren, zal afhangen van de uiteindelijk goedgekeurde teksten van het provincie- en gemeentedecreet.

Naar het schijnt zal dat allemaal vlug gaan.

Beide ontwerpen van decreet, zoals ze thans voorliggen, voorzien de mogelijkheid voor provincies en gemeenten om te participeren in vzw's voor zover ze niet belast worden met taken van bovenlokaal belang, dus voor gemeenten, respectievelijk lokaal belang, dat is voor de provincies, maar blijkbaar wel indien ze een gebiedsgerichte samenwerking tot doel hebben, wat hier het geval is.

Wordt inzake toerisme het gebiedsgericht samenwerken benadrukt, blijkt de gezamenlijke participatie van gemeenten en provincie in een vzw mogelijk.

Wordt het bovenlokaal aspect benadrukt, vervalt deze mogelijkheid voor de gemeenten. In dat laatste geval, en onverminderd eventuele overgangsmaatregelen of specifieke decretale initiatieven – en daar heeft de collega daarnet terecht op gewezen : daar zijn momenteel op het vlak van toerisme besprekingen bezig om via specifieke decretale regeling alle discussies van meet af aan uit de weg te gaan – zal die samenwerking toch moeten mogelijk gemaakt worden.

Wij zullen ons daar met de provincieraad ten gepaste tijde moeten over beraden en een duidelijk standpunt innemen.

De keuzes die we moeten maken en die dan kunnen voorliggen, zullen kunnen variëren van het omvormen van een vzw tot een zuivere provinciale instelling of tot het stopzetten van elk initiatief in de sector toerisme - men moet daar duidelijk in zijn – met daar tussenin een hele reeks van varianten.

In de besprekingen in de Vlaamse raad, bijvoorbeeld met betrekking tot Lemberge, heeft men uitdrukkelijk de suggestie gedaan : "We weten dat het een speciaal probleem is, maar men zou daar een autonoom provinciebedrijf kunnen oprichten, of een vzw met andere partners dan de gemeenten."

Het is toegelaten om met anderen samen te werken, maar misschien niet met gemeenten of gewoon een betoelaging naar gemeenten toe voor de toeristische promotie.

Samengevat : de deputatie staat vandaag op het standpunt dat het decreet op de intergemeentelijke samenwerking niet op de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen van toepassing is. Wij verdedigen vandaag deze stelling bij de bevoegde ministers. We horen dat op het niveau Toerisme Vlaanderen menige initiatieven genomen zijn en alternatieven uitgewerkt worden. Globaal is een onderzoek lopende naar al onze participaties in de diverse vzw's. We moeten ons voorbereiden op het één en ander. Dat is juist.

"Qui vivra, verra. » Het is dikwijls zo.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als u mij toestaat wil ik daar toch iets aan toevoegen.

Ten eerste onderschrijf ik voor 100 % en meer de analyse en de stelling die daarnet is verdedigd door gedeputeerde Vercamer.

Ten tweede laat mij dit toe iets te zeggen in verband met deze problematiek.

In de geest van het kerntakendebat hebben we hier duidelijk te maken met een bovenlokale taakbehartiging. Dit is geen lokale taakbehartiging, maar een bovenlokale taakbehartiging. Wat dat betreft moet men nu maar eens duidelijk zijn : een intercommunale regeling - en het decreet op de intergemeentelijke samenwerking is er. Ik heb dat al 100 keren gezegd, maar men moet dat blijven zeggen, misschien 1 000 keren, en dan zal het er uiteindelijk misschien eens van komen – is een instrument om lokale taken op een goede manier samen uit te voeren.

Dat is dan misschien een wat meer politieke uitspraak, maar hier, op dit niveau, moet ze gebeuren. Dit decreet wordt teveel gebruikt, misbruikt door bepaalde, om daar op het terrein van het bovenlokale te komen. Dit mogen en kunnen we ook niet aanvaarden. Dus in die zin vind ik dat het goed is dat we ons schrap zetten, dat we daar een gesprek over voeren met onze politieke partners op het centrale vlak zijnde de bevoegde ministers en in deze niet met de ambtenaren, want dit is ook hier een vertroebeling. Het zijn niet de ambtenaren die dat moeten interpreteren. Het zijn de ministers die daar een politieke verantwoordelijkheid moeten in nemen.

Maar 100 % en meer mijn steun.

Ik zou in die zin ook vragen dat de raad er zich achter schaaft dat wij dit niet beschouwen als zijnde een onderwerp dat gevat is door de intergemeentelijke samenwerking, maar dat duidelijk bovenlokaal is.

Ik denk hier - en dat is mijn stokpaardje geworden, maar ik moet het ook doen – dat we nog eens duidelijk moeten zeggen : "Hadden we nu maar een regeling om de interbestuurlijke samenwerking, dan waren al deze problemen al lang van de baan."

Dank u.

ALGEMENE RECREATIECENTRA

P. 228 E.V. : DOMEIN PUYENBROECK : VRAGEN BIJ DE ZINVOLHEID VAN DE OPRICHTING VAN EEN DIERENKLINIEK

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als ik in verband met het provinciaal domein Puyenbroeck de beleidsnota 2003 erop nalees, valt me vooral op dat men "de nadruk primordiaal op actieve recreatie" wil leggen. Daarvoor organiseert men grote evenementen zoals onder andere de Menwedstrijd, Pop- en rockeiland en de opening van het seizoen. Daarnaast wil men een golfterrein en nu ook een peperdure dierenkliniek.

Blijkbaar, en dit zijn de woorden van de deputatie, wil men het roefdierenpark herbekijken in samenwerking met de universiteit en de vzw Levend Erfgoed. Hiermee wil men een milieu-educatief initiatief uitbouwen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, in eerste instantie dacht ik dat deze kliniek ging dienen om de konijnen die getroffen zijn door een balletje, gelanceerd door een onervaren golfspeler, te verzorgen. Maar dat kan het niet zijn want men gaat preventief alle konijnen verdelgen.

Misschien zal deze kliniek dienen voor de vossen, de roofvogels, en dergelijke die een jachtongeval gehad hebben, zodat het geweten van de baronnen van de jacht wat gesust kan worden. Maar ook dat kan het niet zijn want jagers zijn overtuigd dat zij het natuurlijk evenwicht in de natuur herstellen gebaseerd op één van de wetten van Darwin, namelijk "The survival of the fittest".

En toch wil men voor een kleine 600 000 EUR, zijnde 24 000 000 BEF, een zeer goed uitgeruste dierenkliniek met onder andere een toestel voor radiografie realiseren.

Misschien wil men vooral samenwerken met de vzw Levend Erfgoed. Daarom ben ik op internet eens gaan surfen naar de doelstelling van deze vzw.

Zij komt op voor het bewaren van onze streekeigen rassen van landbouw- en neerhofdieren, voor de instandhouding van de biodiversiteit, voor het behoud van ons genetisch patrimonium. Zij stelt dat "onze traditionele dieren, net zoals onze historische gebouwen, monumenten zijn, die verdienen gekoesterd, bewaard en zelfs beschermd te worden".

Zo te zien zeer eerbiedwaardige doelstellingen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik wil een aantal voorbeelden geven van de rassen, typisch voor onze provincie, die de vzw Levend Erfgoed voor het uitsterven wil behoeden. Maar ik wens te benadrukken dat dit over dieren gaat en niemand in de raad zich in enige zin mag aangesproken voelen.

DEBATTEN

Zo beschermen ze bij de :

1. runderen : het witrood ras of het Oost-Vlaams ras ;
2. duiven : de Ronsenaar en de Gentse kropper ;
3. konijnen : de Vlaamse reus, het Blauw van Beveren, het Blauw van Sint-Niklaas en het Wit van Dendermonde ;
4. hoenders : de Zingemse leghoen, de Zottegemse hoen, de Dendermondse eend en de Gavereend.

Als we deze rassen voor het uitsterven willen behoeden dan moeten we in Puyenbroeck volop runderen, duiven, hoenders en konijnen kweken. Van deze laatste mogen we dan hopen dat ze niet ontsnappen, want dat zou dan weer voor andere problemen kunnen zorgen.

Neen, als dit de doelstelling is van de deputatie dan moeten we niet spreken van een dierenkliniek maar van een kraaminrichting of een genderkliniek.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, na deze luchtige commentaar toch even duidelijk stellen dat de Agalev-fractie erkent dat de vzw Levend Erfgoed zinvol werk verricht. Maar om in Puyenbroeck zo een exclusief wildlifecenter te gaan oprichten, dan maakt de deputatie volgens ons een verkeerde keuze. Als men tot doelstelling heeft om de inheemse soorten te beschermen en van het uitsterven te behoeden dan moet men andere maatregelen nemen.

Men moet vooral zorgen dat de drie basisvoorwaarden om een soort instant te houden vervuld zijn. Als een soort wil overleven moet je er voor zorgen dat er voldoende ruimte is, voldoende voedsel en mogelijkheid tot voortplanten.

Dit is hoe men volgens Agalev in het domein Puyenbroeck aan natuureducatie zou moeten doen : zorgen dat er geschikte omstandigheden gecreëerd worden om bedreigde soorten nieuwe kansen te geven.

Puyenbroeck heeft enorm veel potenties om met enkele kunstmatige ingrepen de natuur een duwtje in de rug te geven. Denk maar aan de kunstmatige zandhopen en de bijhorende bijenetters, de mogelijkheden om een op maat gesneden wegbermbeheer te doen in eigen domein, inrichten van poelen, lijnvormige elementen, enz. Dit is een keuze die alvast veel minder geld zal kosten maar die educatief een zeer hoge waarde heeft.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, het moge duidelijk zijn dat wij niet akkoord gaan met deze dierenkliniek omdat zij vertrekt van het idee dat wanneer men dieren gaat kweken en tentoonstellen we daarmee aan milieu-educatie doen. Dit is naar onze smaak een ouderwetse visie maar vooral een zeer dure visie op educatie. We stellen dan ook voor om een deel van het voorziene budget toe te voegen aan de reeds bestaande subsidies voor organisaties die de opvang, het welzijn en de bescherming van dieren verzorgen. Ook de vzw Levend Erfgoed kan hiervoor in aanmerking komen, alhoewel ze zichzelf eerder plaatsen onder de noemer cultuur.

Ten slotte twee concrete vragen aan de deputatie :

1. wat is de precieze invulling volgens de deputatie van een dierenkliniek ?
2. waarom wordt er zo weinig aandacht besteed aan echte natuureducatie in het domein Puyenbroeck ?
En mogen we daar in het vervolg verandering in verwachten ?

Dank u.

P. 228 E.V. : DOMEIN PUYENBROECK : GOLFTERREIN PUYENBROECK : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN BIJ DE AANLEG VAN 9 HOLES, DE BOUW VAN EEN "WINKELCENTRUM GOLF", DE EXPLOITATIEFORMULE, DE EXPLOITATIEKOSTEN, DE AANSCHAF VAN GESPECIALISEERDE MACHINERIE, ...

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal kort zijn.

Ik heb in een eerdere tussenkomst al gesteld dat men binnen de deputatie heeft gekozen om een soort saucissioneringstechniek toe te passen met betrekking tot het golfterrein Puyenbroeck.

In juni 2002 hebben we 15 800 000 BEF vastgelegd voor een drivingranche. In de ontwerpbegroting 2003 staat nu ongeveer 60 000 000 BEF ingeschreven voor 9 holes en iets meer dan 26 000 000 BEF voor een gebouw dienstig voor de camping en de golf. Als we daar nog wat informaticamateriaal, wat gespecialiseerde maaimachines, ballenopraaptoestellen, enz. aan toevoegen, komen we in feite aan een bedrag van net geen 105 000 000°BEF.

Het is al eerder gebleken in deze raad en ook uit eerdere debatten dat Agalev dit een onzalige keuze vindt, een luxe-uitgave die we ons in feite - als we de begrotingscijfers zien die de eerste gedeputeerde in het begin van dit debat heeft voorgesteld en geprojecteerd naar de volgende jaren - niet meer kunnen permitteren.

Ik heb twee concrete vragen :

1. de deputatie zet blijkbaar door. Vandaar dat de Agalev-fractie nog altijd zit te wachten, en waarschijnlijk zijn wij niet alleen, op opheldering over de exploitatievorm. Gaan we het zelf doen of via een vzw ? Of gaan we het in concessie geven ? Of een andere vorm ?
2. wat betreft de exploitatiekost : wanneer gaat de deputatie daar nu eindelijk de knoop over doorhakken ? Wanneer gaat de deputatie daar nu eindelijk de raad over inlichten ? En wanneer mogen we daar nu eigenlijk een debat over verwachten ?

Dank u.

P. 228 : DOMEIN PUYENBROECK - LANDBOUWGRONDEN - AANSCHAF : VRAAG NAAR DE INTENTIES MET HET VERWERVEN VAN BIJKOMENDE LANDBOUWGRONDEN

De heer De Roo, namens mevrouw A. Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciaal domein Puyenbroeck strekt zich uit over een prachtig natuurgebied van 510 hectaren waar men naar hartelust kan wandelen, fietsen of genieten van de uitgebreide sport- en ontspanningsmogelijkheden. Bovendien worden er boeiende evenementen georganiseerd.

De missie van het domein Puyenbroeck is "op een laagdrempelige en klantvriendelijke manier voorzien in kwaliteitsvolle sociale recreatie en toerisme met accenten op sport, natuur, cultuur en opvoeding"

De begroting voorziet een begrotingskrediet van 235 498 EUR voor de aanschaf van landbouwgronden.

En in de toelichting staat : "Uitbreiding domein door aankoop landbouwgrond en bossen".

Graag vernam mevrouw Willems wat de concrete intenties zijn met het verwerven van bijkomende landbouwgronden en de uitbreiding van het domein. De lokale bevolking vreest dat waardevolle landbouwgrond moet verdwijnen voor de aanleg van een jachthaven. Is dit zo ? Beschouwt men dat als een meerwaarde voor het domein die als doelstelling laagdrempelige en kwaliteitsvolle sociale dagrecreatie en toerisme beoogt ?

Dank u.

P. 228 EN 203 : DOMEIN PUYENBROECK : VRAAG NAAR DE CONCRETE BEDOELINGEN EN PLANNINGEN I.V.M. HET DOSSIER "LEVEND ERFGOEDPARK" EN HET DOSSIER "DIENENKLINIEK"

Mevrouw Verhoeve, namens mevrouw Moors-Adriaensen

Mijnheer de voorzitter, Geachte collega's,

"Olympisch zwembad, golfterrein, dierenkliniek enz. Er zit meer in domein Puyenbroeck." Dit was een krantenkop in "De Zondag" van 10 juni 2001. In dit artikel wordt reeds een schot voor de boeg gegeven en vermeldt gedeputeerde Frans Van Gaeveren de oprichting van een dierenkliniek, dit in samenwerking met de Universiteit Gent.

Ik paraphraseer graag fractievoorzitter Johan Beke namens de VLD-fractie naar aanleiding van de begrotingsbespreking 2003. Daarin spreekt de fractievoorzitter over een goed doordachte en burgergerichte dienstverlening. Hij waarschuwt de fiscaliteit niet te verzwaren en de uitgaven onder controle te houden. In dezelfde toespraak prijst hij de "doordachte" en "evenwichtige" investeringen van gedeputeerde Van Gaeveren in de provinciale domeinen.

Als ik de begrotingsvoorstellen voor 2003 er goed op nalees, zijn de geplande investeringen in het provinciaal domein Puyenbroeck niet bescheiden. In het bijzonder heb ik aandacht voor twee nieuwe ontwikkelingen in dit dossier, met name :

1. de oprichting van een "dierenkliniek" ;
2. en het installeren van een "levend erfgoedpark".

DEBATTEN

Iedereen heeft tegenwoordig de mond vol van kerntaken.

Wat is de specifieke taak van een provinciaal domein? Heel kort samengevat meen ik dat de kerntaak van deze publieksdomeinen erin bestaat de inwoners voldoende recreatieve mogelijkheden tegen democratische voorwaarden, te bieden.

Wat kan de meerwaarde zijn bij de oprichting van een dierenkliniek voor het provinciaal domein Puyenbroeck? Hoe past dit project in de globale ontwikkeling van het domein?

Hierop aansluitend heb ik vragen bij de uitbouw van een "levend erfgoedpark". Het is nobel ons erfgoed te koesteren, maar kan dit niet beter en vruchtbaarder door het stimuleren van het landbouwtoerisme?

Een provinciaal domein heeft een recreatieve functie van april tot oktober. De rest van het jaar draaien de buitenactiviteiten op een laag pitje. Een park met levende dieren dient 365 dagen actief te zijn en moet jaar in jaar uit met intense aandacht gerund worden. Eens opgestart is er geen weg terug. Is dit alles niet te arbeidsintensief?

Graag had ik enige toelichtingen gekregen omtrent stand van zaken in deze projecten.

Dank u.

P. 232 : DOMEIN HET LEEN : AANSCHAF INSTALLATIES - BEDENKINGEN BIJ DE JAARLIJKSE VERVANGING VAN ÉÉN SPEELTUIG

De heer Van Vooren, namens de heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Kort in verband met Het Leen. Jaarlijks zal nu – mede in het licht van de nieuwe wetgeving omtrent veiligheid van speeltuigen en speelterreinen – één van de speeltuigen van het speelterrein vervangen worden.

Mag ik vragen :

1. hoeveel daar per jaar voor voorzien is ?
2. hoeveel jaar dit zal duren eer alles vervangen is ?
3. mag de rest van de bestaande en dus verouderde speeltuigen in gebruik blijven ? Met andere woorden, zijn die nog conform de nieuwe wetgeving ? Is er geen gevaar dat we aansprakelijk gesteld worden bij eventuele ongevallen ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vragen richten zich vooral naar het provinciaal domein Puyenbroeck. Het is trouwens ook het grootste domein dat wij beheren en het is inderdaad zo, zoals collega Adriaensen zegt, dat daar heel wat investeringen gebeuren.

Het startschot van al die investeringen is er gekomen op het eind van de jaren '90. Ik moet hier toch verwijzen naar het masterplan dat, ingevolge een studie die in de jaren '90 is gebeurd, in 1998 hier werd voorgesteld door collega Verleyen, een volledige invulling gaf aan het provinciaal domein met uiteraard een spreiding van de investeringen op termijn. Ondertussen zijn we een viertal jaren en heel wat investeringen verder. U zult ook zien dat er ieder jaar een aantal terugkerende investeringen op het programma staan.

Ondertussen is ook het plan doorkruist door een wijziging van het gewestplan, eind 1997, waar 110 hectare recreatiegebied omgezet zijn naar bosgebied. Ik heb korte tijd terug aan onze administratie de opdracht gegeven om eens een evaluatie te maken van het masterplan, vooral omdat er toch al heel wat gerealiseerd is en ook om eens een stand van zaken te kunnen geven van het masterplan en eventueel hier en daar een herziening door te voeren. Wij zijn daarvoor rond de tafel gaan zitten en hebben de verschillende initiatieven naast elkaar gelegd. Het is uiteraard zo dat wij daar eens een globaal plan zullen van maken. Die herziening zal dus ook de komende maanden besproken worden in de commissie.

De inhoud van het domein even schetsend, kan ik zeggen dat wij al een locatie hebben waarin ook het dierenpark kadert. Ik zal daar straks iets uitgebreider op ingaan omdat ik daar toch twee concrete vragen over heb gekregen.

We hebben ondertussen het evenementeneiland gerealiseerd en wij voeren een politiek dat zowel actieve recreatie als passieve recreatie aan bod kan laten komen. Uiteindelijk is ons provinciaal domein op het gewestplan ingetekend als recreatiegebied. Het is mijn persoonlijke visie, en ook de visie van de deputatie, dat iedereen - elke Oost-Vlaming - zo veel mogelijk aan bod moet kunnen komen, zowel in actieve recreatie als in passieve recreatie.

Binnen het domein hebben we de laatste jaren heel wat geïnvesteerd in de speeltuinen. U hebt gezien dat :

1. het nieuw fort ondertussen ook operationeel is ;
2. de waterspeeltuin is aangelegd ;
3. er een volledig bloemenpark met de vijvers werd gerealiseerd ;
4. de kampeerzone en onze stacaravanning volledig in orde zijn met alle wetgevingen, enz.
5. wij op dit ogenblik ook bezig zijn – en u zult dat zien in de begroting – met het verkeerspark.

Over dat verkeerspark wil ik nog een klein woordje zeggen.

Er wordt op dit ogenblik nogal eens verwezen naar verkeersopleidingen. Er is sprake dat men in de middenscholen, in het secundair onderwijs, de verkeersopleiding in de eindtermen zou willen opnemen. Als dusdanig zijn er ook gesprekken dienaangaande bezig om te onderzoeken om een klaslokaal aan ons verkeerspark te koppelen zodat we ook daar aan een aantal verzuchtingen vanuit het onderwijs en vanuit de politie – want ook zij zijn vragende partij – tegemoet kunnen komen.

Reken daarbij nog onze beschikbare oppervlakte voor de golf binnen het domein.

Ik kan misschien zeer kort antwoorden op de tussenkomst van mijnheer Gillis.

Wij zijn het al gewoon dat hij bij iedere mogelijkheid een tussenkomst houdt over de golf. Ik ben al blij dat zijn rekensom gereduceerd is naar 105 000 000 BEF. Vorig jaar jaagde hij hier iedereen de kast op met te zeggen dat het zeker 200 000 000 BEF zou gaan kosten.

Ik heb altijd gezegd dat het moet gerealiseerd worden binnen een budget van 100 000 000 BEF.

Vandaag komt hij zelf – en ik ben ervan overtuigd dat hij hier en daar nog wel zeer ruim zal gerekend hebben – tot een rekening van 105 000 000 BEF.

Eigenlijk is het zo - en zo kom ik ook aan de tussenkomst van mevrouw Willems - dat als wij heel dat masterplan, alle realisaties en al onze projecten binnen het domein naast elkaar tekenen, wij zien dat wij al een zeer ruime invulling hebben, met andere woorden dat onze mogelijkheden binnen het domein op dit ogenblik al in een strak kader komen te vallen. In die zin moet ik zeggen dat besturen ook een beetje vooruitzien is.

Wij stellen vast dat de gemiddelde recreatiebesteding van de Oost-Vlaming – maar wij hebben ook andere bezoekers – nog steeds in stijgende lijn gaat. Ik heb daarjuist gezegd dat voor wat de onderkant van ons domein betreft wij strikt afgebakend geworden zijn en dat ons domein afgelijnd wordt met een bosgebied, dat wij daar vast zitten en dat de enige mogelijkheid een uitbreiding naar boven toe is. Ik denk dat de inspanningen naar uitbreiding zowel van bosgebied als van recreatiegebied strikt genomen de uitbreiding van bestaande mogelijkheden moet zijn. Als wij onze bossen zouden willen uitbreiden, moeten wij daar recreatiegebied voor inleveren. De enige mogelijkheid is om naar boven toe uit te breiden. In die zin hebben wij dan ook een budget voorzien zodat wij, ingeval er gronden zouden vrijkomen, wij in de mogelijkheid zijn die te verwerven.

Een drietal jaren geleden werd een aantal gronden die ten noorden van ons domein gelegen zijn te koop aangeboden. Deze werden toen opgekocht door een grond- en bouwpromotor. Ik denk dat het verstandig is dat wij vanuit ons bestuur oog hebben voor het geval er percelen vrijkomen die aan ons domein palen, dat wij daar toch de nodige aandacht aan schenken. Ik heb aan een aantal notarissen uit de regio laten weten dat wij daar interesse voor hebben. Ik heb ook gezegd welke percelen enige interesse bij ons wekken.

En ik moet u zeggen dat wij het idee genegen zijn, mochten wij in het bezit komen van voldoende eigendom, om een verbinding te maken naar de Moervaart toe vanuit het domein. Mochten wij een kanaal kunnen trekken om de Moervaart tot aan de ingang van ons domein te krijgen, zou dat aan het domein een zeer grote opwaardering geven. Dat zou een kanaal zijn van ongeveer één kilometer.

De bereikbaarheid van ons domein is één van de moeilijkste, de teerste punten. Over de bereikbaarheid is er trouwens een vraag van mevrouw Claessens binnengekomen, maar ze zit bij de collega van Sport. Misschien dat ik daar straks nog wel even op terugkom. Maar, inderdaad, de bereikbaarheid van ons domein is nu eenmaal een knelpunt. Mochten wij dus via het water het domein bereikbaar kunnen maken voor schepen die vanuit de steden komen via het kanaal Gent-Terneuzen, zou dat een meerwaarde betekenen en Puyenbroeck op de toeristische kaart van Europa kunnen brengen inzake watersporttoerisme.

DEBATTEN

Het is niet de bedoeling om ongerustheid te zaaien bij de landbouwers. Wij gaan kijken wat de mogelijkheden zijn. Wij hebben enkel en alleen onze interesse kenbaar gemaakt en wij zullen zien hoever wij in dat dossier geraken. Maar uiteraard is het meer dan op korte termijn kijken. We moeten op langere termijn zien welke mogelijkheden er zich voordoen om het domein verder uit te breiden.

Dan zeer concreet naar het levend erfgoedpark en de dierenkliniek toe, alhoewel ik moet zeggen dat ik met het woord "dierenkliniek" zelf niet zo gelukkig ben en ik vind ook "wildlifecenter" niet zo goed, maar ik heb nog niet de juiste term gevonden die de lading moet dekken.

Wat het levend erfgoed betreft was er een vraag om naar milieu-educatie binnen het domein Puyenbroeck iets te doen en ik heb zopas gezegd dat iedereen aan zijn trekken moet kunnen komen binnen het domein.

Wij hebben al De Kaaihoeve en het domein Het Leen, waar wij ons vooral naar planten, bomen en bossen, enz. richten. Wij hebben ons Bosinfocentrum, ons milieu-educatief centrum De Kaaihoeve. Wij doen dus al een aantal zaken in die richting.

Om naast de zovele bestaande initiatieven nog een gelijkaardig initiatief te gaan inrichten, vond ik eigenlijk niet wijs. Daarom zijn we op zoek gegaan naar iets anders dat ook een meerwaarde voor het domein en voor de Oost-Vlaming zou betekenen.

Ook in de tussenkomst van mevrouw Van Eetvelde is er sprake van een milieu-educatief centrum in Elversele. Dat is de gemeente Temse. Ik heb gelezen dat er ook al een milieu-educatief centrum komt in het fort van Steendonk. Aminal heeft het fort gekocht en er is daar vraag naar een dergelijk initiatief. Ik weet niet of de gemeente geïnteresseerd is in twee dergelijke initiatieven. De gemeente Beveren was vroeger ook vragende partij voor het fort van Haasdonk. Als iedere gemeente zijn educatief centrum wil, voor mij niet gelaten. Ik zal dat ondersteunen, maar dan moeten we ons de vraag stellen of het nog een provinciale taak is.

De laatste decennia is het milieubewustzijn bij de brede lagen van de bevolking effectief gegroeid, maar milieu is meer dan alleen maar de plantensoorten. Het is de bedoeling om ons in dit project vooral te gaan oriënteren naar dieren. Het is met grote regelmaat dat wij vanuit diverse hoeken vragen krijgen over verwilderde huisdieren, al of niet vermeende schade toegebracht door wildlevende dieren, belangrijke sterftes en het uitbreken van ziektes in natuur- en parkgebieden. Het is dus toch wel een zeer belangrijk deelaspect van natuurbehoud met betrekking tot de wildlevende dieren.

Wij krijgen daar regelmatig mee te maken. De nood aan dierengeneeskundige inbreng bij dergelijke problematiek stelt zich scherper dan in landen met zeer grote oppervlaktes. Wij hebben een vrij grote verstedelijkte en geïndustrialiseerde leefomgeving en de problemen zijn hier uiteraard des te groter. Het project in het provinciaal domein Puyenbroeck zou een unieke mogelijkheid zijn om de rol van de dierengeneeskunde in natuurbehoud te kunnen gaan benadrukken, ook naar het grote publiek toe en meer specifiek ook naar de schoolgaande jeugd toe. Tegelijk zou het een basis kunnen bieden aan studenten dierengeneeskunde die zich willen bekwamen in deze wildlifedierengeneeskunde.

Het project biedt eveneens een concrete meerwaarde aan voor iedereen die in de eerstelijnsopvang met dierengeneeskunde binnen het al of niet vermeende natuurbehoud te maken heeft.

Het is niet onze bedoeling om in concurrentie te treden met bestaande structuren zoals opvangcentra. Integendeel. Het is de bedoeling om naast een educatieve en opleidingsdoelstelling eveneens een tweedelijnsbehandeling te bezorgen en een mogelijkheid om een adviescentrum te worden.

De consequentie hiervan is dat bijvoorbeeld het bijhouden van dieren slechts kortstondig zal gebeuren en enkel ten behoeve van intensieve verzorging kan plaatshebben. De verdere rehabilitatie dient in de doorzende opvangcentra te gebeuren.

De dagelijkse activiteiten die als basis zullen dienen voor de educatieve en de facultaire doelstelling - zijnde onderwijs, onderzoek en dienstverlening - vergen per definitie een regelmatige samenwerking met onder andere een aantal instanties zoals de opvangcentra voor vogels en wilde dieren en het Instituut voor Bosbeheer en Wildbeheer.

We hebben al een aantal concrete vergaderingen met de faculteit dierengeneeskunde van de universiteit van Gent gehad. Wij weten ongeveer wat hun wensen zijn qua oppervlakteruimte en materiaal die zij daarvoor ter beschikking willen hebben. Ik denk dat wij nu aan de slag kunnen gaan met een ontwerp om een dergelijk gebouw te concipiëren. Het gebouw komt op de locatie van de oude stalling waar onder andere de voeders en het stro lagen van het vroegere wildedierenpark dat momenteel leeg staat. Ook een aantal hokken rondom dat gebouw staan leeg. Het is de bedoeling van heel die site een goede invulling te geven.

Er zijn een aantal voorstellen gebeurd.

Dan kom ik nog even terug op het levend erfgoed dat hier werd aangebracht door collega Van Pée. Ook zijn tweede idee om de verzameling van vogels van mijnheer Cammerman te bekijken, is behandeld. Men heeft mij gerapporteerd dat het een waardevolle verzameling blijkt te zijn. Ik denk dat als wij ons daar vooral richten naar de inheemse vogelsoorten het zou moeten kunnen gecombineerd worden binnen het centrum dat wij voor ogen hebben.

Wat het levend erfgoed betreft is het niet onze bedoeling om volop te gaan kweken. Op dit ogenblik zijn er een aantal diersoorten binnen het domein aanwezig. Wij hebben daar nog een aantal herten, ezels, enz. Er loopt nog wat van alles rond.

Ik heb ook vernomen dat bijvoorbeeld naar de herten toe er een nieuwe problematiek op komst is, meer bepaald om dergelijke diersoorten nog in het domein te houden. Daarmee denken wij dat wij ons beter kunnen richten – en we hebben ook met de vzw Levend Erfgoed al een aantal vergaderingen achter de rug – naar de invulling met de tentoonstelling. Het gaat over een permanente tentoonstelling van een aantal dierenrassen die ter beschikking gesteld worden door de vzw. Zij worden ook gecontroleerd en in stand gehouden via de vzw en wij zorgen voor een permanente tentoonstelling.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat, net zoals de overheid zich bekommerd om de instandhouding van het patrimonium aan gebouwen en monumenten, zij zich ook best kan inzetten voor het behoud van dit levende erfgoed zodat dit ook kan doorgegeven worden aan de toekomstige generaties.

Wij hebben de ruimte en de infrastructuur om dat te realiseren. Ik denk zelfs dat wij met de realisatie van dit project bij de opening van volgende seizoen op zijn minst gedeeltelijk operationeel kunnen zijn.

Dan nog zeer kort een antwoord op de vraag van de heer Marginet in verband met de speeltuinen.

Voor het begrotingsjaar 2003 is op artikel 760 02/27021 een krediet voorzien van 25 000 EUR.

Per jaar wordt er, afhankelijk van het vervangend speeltuig, een budget voorzien om de speeltuigen te vervangen naar de totaliteit. Het zal in totaal negen jaar duren om alle speeltuigen te vervangen. De speeltuigen die momenteel niet conform zijn met de wetgeving zijn voor het publiek afgesloten in afwachting van aanpassing of vervanging. Het gaat hier eigenlijk om twee speeltoestellen binnen het speelterrein van Het Leen.

Wat de verantwoordelijkheid betreft ligt dat volgens de nieuwe wetgeving in principe bij de uitbater. Maar ze worden gecontroleerd. We hebben een contract met een controle-organisme dat onze speeltuigen ook controleert.

De bekommernis van mijnheer Marginet is uiteraard ook onze bekommernis, namelijk dat alle recreatie binnen ons domein op de meest veilige manier gebeurt.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik op de meeste vragen geantwoord heb.

Dank u.

P. 292 : KUNSTEN, OUDHEIDKUNDE : AANSCHAF LANDBOUWGRONDEN : VRAAG TOT UITBREIDING VAN HET DOMEIN DE ROOMAKKER (TIELRODE) VIA DE AANKOOP VAN ENKELE GELAAGPUTTEN, DE FUNDAMENTEN VAN EEN KASTEEL EN EEN OUDE HOEVE MET SCHUUR

Mevrouw Deckers, namens mevrouw Van Eetvelde

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mevrouw Van Eetvelde stelt de vraag tot het voorzien van middelen en het opstarten van de procedure om het provinciaal domein Roomacker uit te breiden door de aankoop van gelaagputten, de fundamenten van een kasteel en een oude hoeve met schuur, allemaal gelegen aan de overkant van de Hofstraat in Tielrode.

Door deze aankoop kan het unieke landschap en de fauna en flora die er zich ontwikkeld hebben, gevrijwaard worden en kan het provinciaal domein Roomacker veiliger, comfortabeler en nog aantrekkelijker gemaakt worden voor de talrijke bezoekers.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal zeer kort antwoorden.

De middelen die vermeld zijn op het artikel waar mevrouw Van Eetvelde naar verwijst, zijn middelen die bestemd zijn voor een eventuele aankoop van gronden van de Huysmanshoeve. Dus momenteel zijn daar concreet naar de Roomacker toe geen middelen voorzien.

Ik moet zeggen dat ik in eerste instantie niet op de hoogte ben van een aankoop van bedoeld eigendom, maar ik zal het in ieder geval eens nagaan, samen met de gemeente Temse, want om iets te kopen moet men met twee zijn. Er moet ook een verkoper zijn, uiteraard. Ik wil dat gerust eens onderzoeken, maar ik kan alleen maar zeggen dat wij op dit ogenblik geen weet hebben van enig aanbod noch dat er daar direct middelen voor voorzien zijn.

Dank u.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal in elk geval mijzelf moeten verdedigen, want als er nu één constante is in het dossier van het golfterrein dan is het deze dat ik er niet in slaag om met gedeputeerde Van Gaeveren daarover in communicatie te treden.

Hij is nu blij dat ik slechts tot het realistische bedrag van net geen 105 000 000 BEF kom en dat mijn bedrag van vorig jaar, 200 000 000 BEF, blijkbaar gesneuveld is. Maar dit gaat maar over het maken van negen holes, negen putjes en negen putjes is geen golfterrein. Voor een volwaardig golfterrein – en dat hebben de bezoeken onder leiding van quaestor Otte ons toch duidelijk gemaakt – moet men minimaal 18 putjes hebben.

In feite, en dat leert het dossier toch dat ik nog vorige week in de diensten ging inkijken, hoopt de deputatie nog altijd 27 putjes te kunnen maken.

Als ze dus nu 60 000 000 BEF uitgeven voor negen putjes en we moeten er 18 hebben, komt er bij mijn 105 000 000 BEF nog een 60 000 000 BEF bij. Als we 27 putjes willen maken, komt er nog eens 60 000 000 BEF bij en we hebben vorig jaar voor de oefenputjes ook al 15 800 000 BEF uitgegeven. Dus dan kom ik eigenlijk aan een bedrag dat veel hoger is dan 200 000 000 BEF.

Ik heb wel nog geen antwoord gekregen op mijn interpellatie zelf, met name :

1. heeft de deputatie de knoop rond de exploitatieformule al doorgehakt ? Wanneer krijgen we daar info over ? Wanneer wordt die knoop doorgehakt ? Want ik kan mij inbeelden dat als men zo een investering wil doen, men daarover eerst de violen probeert gelijk te stemmen. Dus, zal het gebeuren in eigen beheer of als vzw ? Geven wij het in concessie aan een privé-firma desnoods ? Tegen welke voorwaarden zal het gebeuren ?
2. aan welke exploitatiekosten mogen we ons verwachten ? Aangezien het nog altijd de officiële wens is om het golven te democratiseren, welk percentage van die exploitatiekosten gaan we eventueel voor de rekening van de provincie laten dragen ? Moet dit break-even ? Kan dat break-even draaien ?

Graag dus een verduidelijking over mijn concrete vragen.

Dank u.

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb geprobeerd om in het antwoord van de gedeputeerde een antwoord te vinden op mijn vraag en misschien heb ik die wel begrepen in de zin dat men twee dingen heeft. Men wil een tentoonstelling houden met levende erfogoedieren en men wil een samenwerking doen met de universiteit omtrent in het wild levende dieren.

Nu vraag ik mij af wat de universiteit daar exact gaat doen. Gaan ze daar een nieuw laboratorium inrichten ? Ik vraag mij ook af hoe de studenten van Gent in Wachtebeke zullen geraken ? Dat kan tegenwoordig wel, maar als men in Gent een zo sterk uitgebouwde dienst van dierengeneeskunde heeft, lijkt het mij beter om in Gent te blijven.

Als men iets wil doen - en dat zegt de gedeputeerde ook - voor natuur en dieren, blijf ik herhalen dat men iets moet doen voor de inheemse diersoorten. En soorten is totaal iets anders dan rassen.

Dus wij stellen dan voor iets te gaan doen voor de oeverwaluwen, de boomkijkers die in Nederland zitten, de kerkuilen, enz.

Wat gaat er nu exact gebeuren in samenwerking met de universiteit ? Over welke dieren gaat het ? Wat zijn de opties daaromtrent ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Naar mijnheer Gillis toe, het volgende.

Ik wil de 105 000 000 BEF nog eens bespreken, want daar zit 25 000 000 BEF in voor de renovatie van het centrum dat zowel gebruikt wordt voor de camping als voor de golf. De campingwinkel en de cafetaria zitten in dat gebouw en dat zal zowel gebruikt worden voor de camping als voor de golf.

Eigenlijk moet u dat door twee delen en dan zit u al een stuk onder de 100 000 000 BEF.

Wij saucissioneren dat dossier. Wij moeten dat niet wegsteken. Wij hebben ook gezegd dat wij stap voor stap zullen gaan. Wij zullen zien hoeveel interesse daarvoor bestaat. En als blijkt dat die negen holes onvoldoende zijn om aan de verwachtingen te voldoen, zullen wij verder moeten uitkijken. Dat zal een beslissing zijn voor de toekomst.

Wat de exploitatie betreft heb ik u gezegd dat ik denk dat het van belang is dat wij naar eigen exploitatie gaan willen wij het vooropgesteld doel, zijnde het democratiseren van het golfproject, realiseren.

Wij zijn ondertussen met dat dossier bezig. Als u wenst dat ik iedere week daar met u over overleg, wil ik u gerust iedere week ontvangen om u de stand van zaken mee te delen. Maar als het dossier klaar is, zal ik daarmee naar de commissie gaan en zullen wij de exploitatievorm daar voorleggen en bespreken.

Wat het project dierenkliniek betreft is het zo dat als u spreekt over de rassen we effectief spreken over de tentoonstelling waarvoor er binnen het gebouw, waarover wij nu spreken, een kleine ruimte zal ter beschikking gesteld worden waar het levend erfgoed naar de bezoeker toe kan naar voor gebracht worden. Het is de bedoeling dat wij effectief educatieve projecten gaan opbouwen in samenwerking met de universiteit van Gent, maar vooral ook voor een project dat bezoekbaar is voor scholen.

Wij hebben de knuffelhoeve die praktisch het hele jaar door volgeboekt is door scholen van het kleuteronderwijs. Veel van die kinderen zien daar voor de eerste keer in hun leven een eendje en een konijntje.

Het gebouw waarover wij spreken zal zich vooral richten naar het middelbaar onderwijs. Het is de bedoeling om daar aan milieu-educatie te gaan doen, maar dan vooral met betrekking tot dieren.

Wat gaat de faculteit daar doen ?

Zij zullen daar een aantal ingrepen en onderzoeken doen. Zij zullen een zekere infrastructuur voorzien om hulp te kunnen bieden naar de opvangcentra toe. Er zullen daar dus kleine operaties kunnen gebeuren welke op videoband kunnen gezet worden om zo eventueel bij schoolbezoeken enige informatie en toelichting daaromtrent te kunnen verschaffen.

Dat is de basis van het gebouw.

Als wij er een stuk ruimte kunnen voorzien voor een tentoonstelling van inheemse vogelsoorten, is dat mooi meegenomen. Dat kan een zinvolle invulling zijn binnen de totaliteit van dat gebouw.

Voor de volledige uitwerking zal er misschien een klein auditorium moeten voorzien worden om daar informatie naar studenten, naar scholen toe te kunnen geven. Maar dat zal het voorwerp van ontwerp zijn waarmee wij starten.

Hier gaat het eigenlijk over wat we daar gaan doen. Nu gaan we concreet naar de organisatie van het project en daarover zal binnen de commissie de nodige uitleg verschaft worden.

Dank u.

DEBATTEN

SPORT

P. 260 E.V. : ALGEMENE TUSSENKOMST (O.A. I.V.M. SPORTINFRASTRUCTUUR, GEMOTORISEERDE SPORTEN EN DE WERKING VAN DE COÖRDINATIECEL AANGEPASTE SPORTEN)

De heer Heyndrickx

Mijnheer De Voorzitter, Collega's,

In de beleidsnota Sport 2001-2006 is sprake van een verdere toepassing van een keuze die men als intermediair bestuur reeds vroeger maakte : een keuze voor samenwerking en ondersteuning.

Uit de beleidsnota begroting 2003 Sport vernemen we en ik citeer : "De accenten voor een betere werking van de provinciale sportinfrastructuur voorzien onder meer de uitbouw van de huidige mogelijkheden naar volwaardige trainingscentra, een bijsturing van het sportpromotiebeleid met de evaluatie en herziening van het huidige subsidiebeleid".

Als ik het goed begrijp, moeten we aannemen dat de sportdienst overschakelt van ondersteunende partner naar de functie van actief sportbegeleider, met daaraan gekoppeld de subsidieherziening. Als gevolg van dit vernieuwde sportbeleid zal men dan uiteindelijk bereid moeten zijn daarvoor ook meer middelen te voorzien.

Deze intentie naar een actiever sportbeleid betekent dan "veel" of "weinig".

Financieel "veel" als u spreekt over volwaardige specifieke provinciale trainingscentra met alles erop en eraan onder beheer van de provinciale sportdienst. "Weinig" als dit alleen maar bij goedbedoelde intenties zou blijven.

Kan de gedeputeerde een duidelijker toekomstbeeld geven over hoe men het verdere provinciaal sportbeleid juist ziet ? Daarbij misschien ook een toelichting over wat de aanmaak van een sportdatabank inhoudt.

Aansluitend wil ik informeren naar de werking van de Coördinatiecel Aangepast Sporten (CAS), die ondertussen geïntegreerd is in de sportdienst.

Het verder uitbouwen van de CAS wordt een strategische doelstelling genoemd in zowat elke beleidsnota die we onder ogen krijgen. Ik meen dat elk raadslid positief staat tegenover dit initiatief.

Door de toenmalige CAS werden de gemeenten aangespoord om hun gehandicapte inwoners - indien zij dit wensten - onder begeleiding aan sport te laten doen in vier verschillende locaties verspreid over de provincie. Zijn er al resultaten geboekt ? Hoeveel gemeenten werken er daadwerkelijk mee aan dit project ? Welke gemeenten zijn dit ?

De Provinciale Overleggroep Gemotoriseerde Sporten had als opdracht een inventaris op te maken van mogelijke, beschikbare trainingscircuits voor gemotoriseerde sporten in de provincie Oost-Vlaanderen. Het voorbij jaar werd er al heel veel over gesproken, zowel hier in deze raad als in de commissies van het Vlaams parlement.

De lijdensweg van dit dossier is lang. Na de opmaak van het dossier door de verschillende provincies raakte het geblokkeerd in de commissie Sport van het Vlaams parlement, deels door de besluiteloosheid van de toenmalige bevoegde minister, deels door drukkingsgroepen die de motorcross en wat men noemt "milieubelastende sporten" weinig toekomstperspectieven gunnen.

We kunnen ervan uitgaan dat een deel van de bevolking niet tegen de motorcross als sport op zich is, maar dat ze een trainingscircuit liever op een andere locatie zien dan palend aan hun achtertuin. Open ruimten die in aanmerking konden komen voor een trainingscircuit werden, begrijpelijk, door natuurverenigingen beschermd met de steun die ze vonden in zowat alle Vlaamse politieke partijen. Een ministerwissel bracht het dossier gelukkig in een stroomversnelling en korte tijd nadien konden we via de pers vernemen dat Oost-Vlaanderen over vier permanente trainingscircuits klasse 1 zal kunnen beschikken. Alhoewel ...

Graag kreeg ik van de gedeputeerde een antwoord op volgende vragen.

1. Is het besluit van de minister u bekend ?
 2. Indien het u bekend is, waar bevinden zich de geselecteerde omlopen ?
 3. Zijn de betreffende gemeenten van deze beslissing van het Vlaams gewest op de hoogte gebracht ? En de omwonenden ?
 4. Hoever staat het onderzoek naar de toekomstmogelijkheden van andere "milieubelastende sporten" ?
- Ik dank u.

P. 260 E.V. : DOMEIN DE BOEREKREEK (SINT-LAUREINS) : VRAAG NAAR DE TOEKOMSTPLANNEN VAN DE PROVINCIE MET DE BOEREKREEK EN HET CENTRUM

De heer De Roo

Voorzitter, Collega's,

Reeds jaren zijn de Boerekreek en zijn omgeving een begrip in het Meetjesland. De Boerekreek, het BLOSO-centrum en de plattelandsklassen : een mooi geheel waar velen goeie herinneringen aan hebben. Men was er destijds met de klas en men had er genoten van de stilte midden in de polders. De provincie heeft destijds het centrum aangeworven met de bedoeling er iets zinnigs mee te doen, en dit in samenwerking met de gemeente Sint-Laureins. Gezien de bedragen in de begroting meen ik te mogen stellen dat er binnenkort initiatieven zullen genomen worden om het centrum "De Boerekreek" uit te bouwen.

De paardenliefhebber zou er zijn thuis kunnen vinden. Heel wat ruiterverenigingen staan ten volle achter het initiatief om er een overdekte ruimte te voorzien voor trainingen in groep. Stedenbouwkundig is het momenteel moeilijk iets te voorzien in de streek gezien de moeilijkheden die de paardenmanèges hebben om zich te vestigen. Zo'n centrum voor de paardensport zou zeer gunstig gelegen zijn aan de Boerekreek. Tal van rijverenigingen uit de streek moeten nu noodgedwongen uitwijken naar Sint-Niklaas of zelfs naar Nederland om hun sport te beoefenen.

Als men iets bouwt, zou ik er willen op aandringen dat men eraan denkt het geheel polyvalent te maken. Met andere woorden, men moet het attractief maken en het moet ook te gebruiken zijn door anderen ! Waarom kan men er bijvoorbeeld geen paarden- of rundveeprijskamp organiseren ? Op andere plaatsen organiseert men vaak zaalvoetbaltornooien in dit soort van hallen.

Je zou er ook logies voor paarden kunnen voorzien. Daar is trouwens interesse voor, te meer daar er nogal wat ruitersporen in de buurt zijn. De paardenliefhebber en zijn paard die samen hun vakantie doorbrengen in een hotel in het Meetjesland. Zou dit geen mooi project zijn om in te dienen en via 5b-Phasing out Europese subsidies binnen te halen ?

Een goeie manager zou op zijn plaats zijn om dit centrum te sturen en van het ganse project een nuloperatie te maken voor de provincie Oost-Vlaanderen.

P. 270 E.V. : DOMEIN DE BOEREKREEK (SINT-LAUREINS) - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ DE ECOLOGISCHE EN LANDSCHAPPELIJKE GEVOLGEN DOOR DE OPRICHTING VAN EEN GEBOUW VOOR VERBLIJFSACCOMODATIE EN EEN PAARDEN- EN PONYMANEGE

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

In de beleidsnota 2003 voorziet de deputatie in de oprichting van een paardenmanège met verblijfsaccommodatie voor een totaal bedrag van 3 000 000 EUR. Los van de vraag of het oprichten van een manège behoort tot een van de taken van de provincie wil ik toch enkele bedenkingen en vragen formuleren bij de inplantingsplaats.

Het krekengebied wordt gekenmerkt door een landschap dat in grote lijnen goed bewaard is gebleven en van hoge kwaliteit is. De grote uitzondering vormt de kanaalzone waar het oorspronkelijke landschap vrijwel geheel verloren is gegaan. Het krekengebied is het resultaat van een combinatie van natuurlijke processen en menselijke activiteiten. Tot voor enkele decennia zorgde dit voor verscheidenheid van de natuur. Langzamerhand werd de invloed van de mens groter en die invloed begon sterker de natuurlijke processen te overheersen. Het resultaat van deze ontwikkeling is dat we overal steeds meer hetzelfde zien in de natuur. De natuur wordt uniformer, de soortenrijkdom gaat achteruit, zeldzame soorten verdwijnen, algemene soorten worden algemener.

Deze laatste paragraaf heb ik niet zelf verzonnen, maar is letterlijk overgenomen uit het beleidsplan Project Grensoverschrijdend Krekengebied dat ontstaan is in de schoot van Euregio Scheldemond, mede met de financiële steun van Europa. Zowel de provincies Zeeuws-Vlaanderen, West-Vlaanderen als Oost-Vlaanderen hebben meegewerkt aan de realisatie van dit beleidsplan en het is de toenmalige gedeputeerde voor leefmilieu van de provincie Oost-Vlaanderen Paul Wille die het voorwoord schreef.

DEBATTEN

Ik ga jullie niet onderhouden over de toch wel belangrijke inhoud van dit plan, maar ik wil bij onze manège wel een paar bedenkingen uit het beleidsplan formuleren.

- Aan de Boerekreek voorziet men een natuurvriendelijk oeverherstel waarbij grond moet verworven worden. Het is mij nog niet duidelijk in hoeverre dit al gerealiseerd is, maar het geeft de intentie aan om de natuurwaarden in de Boerekreek te verhogen.
- Actieve waterrecreatie komt voornamelijk voor op de Braakman, de Vogel, de Boerekreek en het Puyenbroeck te Wachtebeke. Teneinde de eigenheid van het krekengebied te behouden, is een uitbreiding, en ik citeer pagina 28 van het beleidsplan, "... noch wenselijk, noch mogelijk".
- Vooral aan de kust is de relatie tussen toerisme en natuur moeilijk gelet op de inname van open ruimte, de versnippering en de verstoring van de groengebieden en de mobiliteitsoverlast. Op het platteland tekenen de problemen zich af voor een aantal recreatief-toeristische concentratiegebieden : de Damse vaart, de Boerekreek, de Grootvogel en andere. Citaat uit het beleidsplan pagina 29.
- De verdere uitbouw van het toerisme en de recreatie moet niet alleen rekening houden met de vraag - wat we daarnet gehoord hebben -, maar ook met de kwetsbaarheid van het aanbod. De natuur, het landschap en het cultuurpatrimonium vormen mede de basis van de toeristische mogelijkheden. Citaat uit het beleidsplan pagina 46.

Voor de Agalev-fractie is het duidelijk dat op deze plaats een manège uitbreiden en vernieuwen absoluut niet wenselijk is. Voor onze fractie moeten in het krekengebied natuur en landschap verder ontwikkeld worden en dit in samenspraak met alle betrokken actoren.

Toch wil ik nog enkele concrete vragen stellen aan de deputatie.

- Is deze beslissing, voorzover het al een beslissing is, genomen in overleg met de provinciale dienst Planning en Natuurbehoud ? Zo ja, wat is hun standpunt ?
- Is er rekening gehouden met het beleidsplan van het Project Grensoverschrijdend Krekengebied ?
- Moet er extra grond aangekocht worden voor de realisatie van dit project ?
- Wat gebeurt er met het afvalwater ? Is er een aansluiting op de riolering ?

Dank u.

P. 268 : ZWEMBADEN - GROOT ONDERHOUD : DE DRUK OP DE GEMEENTEBESTUREN OM HUN ZWEMBADEN TE BEHOUDEN WORDT GROTER : EEN TAAK VOOR DE PROVINCIE ?

De heer Jacobs

Collega's,

Als ik stel dat er een druk op de gemeentebesturen ligt, dan is dat nog maar recent gebleken uit een studie van Agoria : de gemeentebesturen hebben het inderdaad zeer moeilijk.

Er zijn daar een aantal redenen voor :

- de uitvoering van de politiehervorming die hoe dan ook moeilijk ligt ;
- de liberalisering van de energiemarkt ;
- de aangekondigde daling van de personenbelasting die zijn weerslag zal hebben op de opbrengst van de opcentiemen ;
- de bijkomende taken op het vlak van ruimtelijke ordening, vorming, informatica.

Ik som hier een aantal zaken op die we ook op provinciaal vlak als dusdanig ervaren hebben. Op provinciaal vlak heeft men gereageerd door hoe dan ook de belasting op te trekken. Nu, veel gemeentebesturen zijn zinnens - of hebben het al gedaan - om hetzelfde mechanisme toe te passen, dus om de belastingen te verhogen. Het is niet onze taak om daarover een uitspraak te doen. Dat behoort tot de autonomie van de gemeentebesturen. Ik stel zelfs vast dat een aantal gemeentebesturen gaat participeren aan wat ik zou noemen heikele fiscale constructies zoals cross-border union. Dat betekent dat het water - we zullen maar over het water beginnen - tot aan de lippen staat.

Ik herhaal : het is niet onze taak om een gemeentelijk beleid te gaan voeren - dat is de autonomie van de gemeente - maar ik vraag toch een bijzondere aandacht voor die taken die door gemeentebesturen uitgevoerd worden en die de grenzen van de gemeente overschrijden. We zijn dat gewoon, er is een traditie op dat vlak voor wat de brandweer betreft. Ik vraag ook aandacht voor ziekenhuizen, ocmw-rusthuizen, bibliotheken, culturele centra, met andere woorden, de centrumfuncties. Voor de meeste terreinen bestaan subsidies, ofwel federaal ofwel Vlaams, en als provinciebestuur moeten we er ons niet echt meer concreet mee bezighouden.

Er zijn evenwel regionale taken die door gemeentebesturen vervuld worden waarvoor geen tussenkomsten voorzien zijn. Nu kom ik op de zwembaden, want voor het exploiteren, het uitbaten van een zwembad krijg je als gemeente geen enkele subsidie.

Wat is de situatie ?

In Oost-Vlaanderen zijn er ongeveer 35 gemeentelijke zwembaden, waarvan er alleen in Gent al vijf zijn. Mathematisch gezien, kunnen we dus zeggen dat voor het grondgebied Oost-Vlaanderen een gemeentelijk zwembad instaat voor de inwoners van meerdere gemeenten. Dat is zo.

Hoe kan men nu die exploitatiekost opvangen of verdelen ?

Men zou kunnen werken met een intercommunale of met het decreet op de intergemeentelijke samenwerking. Welnu, dit zijn twee formules die voor het exploiteren van zwembaden niet inslaan. Ik heb geen kennis van een geslaagde intergemeentelijke samenwerking voor wat het uitbaten van een zwembad betreft. Ik denk dat een intercommunale die het wel gedaan heeft er onmiddellijk mee gestopt is.

Wat is dan het probleem ? Waarom de tussenkomst specifiek inzake zwembaden?

De VLAREM-normen, de normen op het vlak van milieu en gezondheid in de zwembaden hebben per zwembad aanleiding gegeven tot een gemiddelde bijkomende kost van ongeveer 20 miljoen BEF. De kostprijs is enorm gestegen.

Wat zijn de reacties ?

Er zijn omvormingen. Sommige zwembaden vormen zich om tot recreatie- en speelzwembaden waar het voor de sportzwemmer of voor iemand die rimpelloos baantjes wil trekken niet meer mogelijk is om op zijn gemak te zwemmen. Je krijgt dan speelgoed in je nek, enz. waardoor het therapeutische effect dat verbonden is aan zwemmen teniet gedaan wordt. Zwemmen is enorm relaxerend, het is therapeutisch, sportief en enorm helend. Ik zou haast zeggen dat het het op een na hoogste genot van beweging is. De gewone zwembaden worden omgevormd tot speelzwembaden, gewoon om de inkomsten te doen stijgen. Een tweede reactie, en dat is misschien nog erger, is dat er meer en meer privé-zwembaden in de tuinen worden geïnstalleerd. Het is natuurlijk iedereen zijn goede recht om dit te doen wanneer je je dit kunt permitteren, maar we zijn wel aan het omspringen met wat hier het hoogste goed genoemd wordt, met water. De toespraak van de gouverneur ging daarover en ondertussen heeft ook de voorzitter het al enkele keren aangehaald. Als iedereen een zwembad aanlegt in zijn tuin betekent dit een gebruik van een enorme hoeveelheid water. Voor wat ? Voor één gezin ?

Hoe zit het eigenlijk met de controle op het vlak van gezondheid in die privé-zwembaden ? Is er controle ? Komen de kinderen van de burens er zwemmen ? Zijn er redders aanwezig ?

Eigenlijk ligt mijn tussenkomst in de lijn van die van mijnheer Hertog. Niet wanneer hij zei dat hij het liefst vrouw zou zijn, maar wel wanneer hij het had over cultuur. Laat ons met de provincie naar beneden kijken, laat ons beneden helpen, het gemeentelijk vlak overstijgend. Ik vraag hetzelfde op het terrein van sport, ik heb nu de zwembaden als leidmotief genomen, maar er zijn zo meerdere terreinen.

Dank u.

De heer voorzitter

Collega Jacobs, ik ben ervan overtuigd dat degenen die nog aanwezig zijn met grote nadruk naar u hebben geluisterd.

DEBATTEN

P. 272 : SPORTCENTRUM PUYENBROECK - TERREINEN IN AANBOUW : BEREIKBAARHEID VAN HET SPORTCENTRUM EN HET DOMEIN VIA OPENBAAR VERVOER : VRAAG OM BIJKOMENDE MAATREGELEN TOT DE UITBOUW VAN EEN DEGELIJKE DIENSTREGELING VAN DE LIJN

Mevrouw Claeysens

Vele inspanningen en investeringen werden gedaan om het provinciaal domein Puyenbroeck uit te bouwen. En terecht.

Met de bouw van het nieuwe zwembad zal het gebruikersaantal wellicht gevoelig toenemen. In de toelichting van deze begroting lees ik dat met de aanpassingen aan het zwembad in het provinciaal domein De Gavers meer dan 200 000 extra bezoekers verwacht worden.

Werd reeds een dergelijke simulatie gemaakt voor het gebruikersaantal van het nieuwe zwembad te Wachtebeke ?

De vele zomerevenementen die worden georganiseerd zijn telkens een succes. Getuige hiervan is zeker het spektakel in samenwerking met het Festival van Vlaanderen.

Doch ook de ondertussen traditioneel geworden activiteiten mogen telkens rekenen op veel bijval : het paaseierenfeest, de menwedstrijd, pop- en rockeiland, het keramiekkfestival.

Ook op gewone vakantiedagen en tijdens de weekends komen vele bezoekers naar Wachtebeke afgezakt.

Wat het openbaar vervoer betreft is het echter povertjes gesteld met Puyenbroeck en dan druk ik me nog voorzichtig uit. Volgens de dienstregeling van De Lijn ligt "Craenendam" in zone 27. Noch lijn 73 Gent-Oostakker-Zelzate, noch lijn 74 Lokeren-Zaffelare-Gent zouden Craenendam aandoen volgens dezelfde instructies uit de dienstregeling.

Dus ben ik zelf even een kijkje gaan nemen aan Craenendam. En jawel, ter hoogte van de oude boswachterswoning, waar thans het speelbos wordt gepland, trof ik een halte van lijn 73 aan. Tijdens de schoolperiode doet de bus tweemaal per dag deze halte aan, maar de uren kon ik op het bord echter niet meer ontcijferen. Van maandag tot vrijdag tijdens het verlof, niet juli en augustus : geen bediening. Van maandag tot vrijdag, verlof juli en augustus : geen bediening. Op zaterdag en zondag : geen bediening.

Aan de ingang van de speeltuin, aan de ingang van de camping en aan de huidige ingang van het zwembad en de sporthal trof ik telkens een halte aan van lijn 75. Dit is, jawel, de belbus. Je wordt dus verondersteld op de bestaande vaste lijnen een aansluiting te zoeken met de belbus. Die moet je wel vooraf telefonisch bij De Lijn reserveren. Lijkt me niet zo haalbaar als je Wachtebeke niet kent.

Recent nog bracht de commissie Cultuur een werkbezoek aan het Molenmuseum. Bijna moest de commissievoorzitter een bus voorzien om alle betrokken commissieleden in Wachtebeke te krijgen. Openbaar vervoer behoorde immers niet tot de mogelijkheden.

Mijn vraag strekt er dan ook toe het domein beter toegankelijk te maken met het openbaar vervoer. Kan er in het zomerseizoen geen specifieke regeling worden uitgewerkt ?

Overweegt de deputatie bijkomende maatregelen te nemen met De Lijn Oost-Vlaanderen om een goed openbaar vervoer uit te bouwen ?

De heer voorzitter

De verschillende bevoegdheden schuiven een beetje over elkaar en domein Puyenbroeck opnieuw. Maar nu vanuit de invalshoek sport. Als de raad geen bezwaar heeft, zou ik aan gedeputeerde Verleyen die het sportbeleid onder zich heeft in de deputatie, het woord willen geven. Iedereen akkoord daarmee ?

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Gouverneur, Voorzitter, Collega's,
Vooraf mijn beste dank voor de interpellaties. De interpellanten betuigen daarmee hun zorg voor het aspect sport in het beleid van deze provincie.

Collega Heyndrickx,

Ik had uw vraag eerst begrepen in een ietwat ruimer kader. U vroeg in eerste instantie wat meer uitleg over het sportbeleid, maar achteraf, na het horen van uw toespraak, meen ik mij te kunnen beperken tot een bepaald gedeelte ervan. Ik denk dat het misverstand is ontstaan toen u het had over het uitbouwen van de provinciale sportinfrastructuur tot volwaardige provinciale oefencentra en daaraan de vraag gekoppeld "kan de gedeputeerde een duidelijker toekomstbeeld geven over hoe men het verdere provinciaal sportbeleid juist ziet ?" Ik zal me beperken tot de vraag over de sportcentra, maar als dat niet volstaat, ben ik bereid om straks ruimer terug te komen op het sportbeleid.

Wat de provinciale sportcentra betreft en hun functie als oefencentra voor de sportfederaties is het zo dat de link tussen de provinciale structuren van de sportfederaties en onze eigen sportinfrastructuur eigenlijk bijna onbestaande is. Ondanks het feit dat we toch nogal wat centen pompen in die provinciale structuren, krijgen wij daar als provincie naar buiten toe weinig uitstraling van. Vandaar dat wij zullen proberen om bijvoorbeeld de bestaande sporthal in Puyenbroeck en het zwembad, eens het gerealiseerd is, te laten gebruiken als oefencentra voor de sportfederaties. De provinciale trainingen van de judo provincie Oost-Vlaanderen kunnen best doorgaan in onze sporthal in Puyenbroeck, net zoals de provinciale trainingen zwemfederatie Oost-Vlaanderen, enz. Dat bedoelen we eigenlijk wanneer we zeggen dat we willen proberen om van die sportinfrastructuur volwaardige provinciale trainingscentra te maken.

Dat brengt mij bij uw vraag om meer uitleg over het MISSOV, de provinciale databank die we eigenlijk al een paar jaar na mekaar vermeld hebben in onze beleidsnota, die op papier goed doordacht is, maar waar we nog altijd niet aan concretisering toe zijn. De reden daarvoor moet je zoeken in het feit dat er verschillende gegadigden zijn die zich geroepen voelen om die databank te realiseren. Ik zal u geen nieuws vertellen wanneer ik zeg dat een schoon kind vele vaders heeft. Het is een beetje hetzelfde met die MISSOV databank. Vanaf het moment dat wij het idee gelanceerd hebben, heeft BLOSO laten weten dat zij over een dergelijke databank beschikken. Dat is voor een stuk waar, informatie over infrastructuur kun je voor een groot stuk bij BLOSO terugvinden.

Het probleem is dat die informatie niet actueel wordt gehouden en ik zal u geen nieuwigheid vertellen wanneer ik zeg dat een databank op zeer korte tijd achterhaald is wanneer ze niet wordt bijgehouden. Een voetbalterrein is niet vergund op landbouwgrond, verdwijnt en een ander wordt opgericht. We hebben het daarnet over zwembaden gehad : het ene sluit, het andere krijgt geen vergunning, enz. Dat zijn zaken die correct moeten bijgehouden worden en ik denk dat dat bij BLOSO niet het geval is omdat de afstand BLOSO - gemeenten en de sportfunctionaris van de gemeente nogal groot is. Vandaar dat er van BLOSO uit op dat vlak een beetje een rem is gezet op het provinciale initiatief.

Er is daarnaast een initiatief van ISB (Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid vzw), de intergemeentelijke sportbegeleiding. Een van de vorige ministers van Sport, ik denk dat het Sauwens was, heeft op een bepaald moment ISB ingeschakeld om eenzelfde initiatief op te starten, maar dan voor de Vlaamse gemeenschapscommissie in Brussel. Die hebben eigenlijk al infrastructuur en software uitgewerkt en het is een vrij goed model dacht ik, voor wat de Vlaamse gemeenschapscommissie in Brussel betreft. Het was de bedoeling van minister Sauwens om ISB naar voren te schuiven om dit te realiseren, liever dan BLOSO. Dat daar politieke achtergronden voor zijn, laat ik voor een momentje terzijde.

We hebben in onze eigen provincie een mooi voorbeeld van deze manier van werken. De sociale kaart die door de diensten van collega Van Der Meiren is uitgewerkt, is een goed draaiend model. Het vraagt nogal wat personeel, voornamelijk als men de informatie actueel wil houden. Hetgeen sterk aanspreekt in het model van de sociale kaart is dat iedereen à la minute wijzigingen kan aanklaarten zonder ze definitief te installeren op de draaiende software. Het werkt met een getrappt systeem : de gemeenten geven de gewijzigde gegevens door, door de regiocoördinator worden de gegevens streekgebonden geverifieerd en gefiatteerd en dan is er op provinciaal niveau nog iemand die er zijn zegen over geeft. Wanneer die zegt dat alles in orde is, dan wordt het gegeven in de databank gewijzigd. Het zijn die drie dingen samen die gemaakt hebben dat wij nog een beetje op zoektocht zijn.

In ieder geval kan ik u zeggen dat het de bedoeling is om alles wat op sportvlak bestaat - personeel, clubs, federaties, infrastructuur - binnen die databank samen te brengen en het op een zo goed mogelijke manier actueel te houden. Het is een beetje gekopieerd van wat we hebben, een aantal structuren hebben we al daarvoor.

DEBATTEN

Er zijn de burensportdiensten die via Oost-Vlaanderen een stuk ondersteund worden. De regiocoördinator die, zeg maar, de leiding heeft van de burensportdiensten is bereid om dat te trekken en we moeten achteraf een centrale persoon hebben die nog eens controleert of de gegevens die men wil veranderen ook correct zijn aangegeven. Het spreekt vanzelf dat wij als provincies achteraf graag het hoofd buigen voor BLOSO en zeggen : "Kijk eens BLOSO, jullie moeten dan achteraf optreden als diegene die de provinciale databanken verenigt zodanig dat men voor gans Vlaanderen een degelijk instrument heeft waar we beleidsmatig ook behoefte aan hebben".

We hebben het daarjuist over zwembaden gehad. Collega Jacobs heeft natuurlijk gelijk, er zijn een aantal nieuwe dingen op ons afgekomen. Er is de VLAREM-reglementering, personeel en redders moeten aanwezig zijn en dat kost oneindig veel geld, té veel voor vele kleine gemeenten. Maar het is ook vaak zo dat zwembaden ondeskundig zijn ingeplant. Aan de gemeentegrens heeft men soms op 500 meter twee zwembaden en in andere gedeelten van Vlaanderen heeft men dan weer geen kans om zijn voeten in het water te stoppen. Men had ook niet het instrument en MISSOV moet daar een deel van zijn om beleidsmatig over degelijk statistisch materiaal te beschikken, ook voor wat het sportbeleid betreft. Ik hoop dat daarmee duidelijk is wat wij van plan zijn met die databank.

Nu zal ik het hebben over de CAS, onze cel die we recent hebben geïntegreerd in de provinciale sportadministratie en die instaat voor de gehandicaptensport. Er werd een beroep gedaan op de gemeenten en u wil weten hoe dat nu zit.

In hoeverre werd in Oost-Vlaanderen de gehandicaptensport naar de gemeenten gebracht ?

Wel, van oktober 2001 tot mei 2002 hebben we op vier plaatsen sportinitiaties ingericht : in Eeklo, Brakel, Ninove en Lokeren. Dit gebeurde wekelijks en gedurende een drietal uren. Ik kan u daar verdere details over geven, maar ik denk niet dat dat de bedoeling is.

Wij bieden ook dit jaar gratis sportinitiaties aan vanaf oktober 2002 tot en met mei 2003, op vijf locaties. Voor de regio Meetjesland doen we dat in ons Technisch Instituut te Eeklo (PTI). Het is een goed voorbeeld van het dubbele gebruik van schoolinfrastructuur na de lesuren. De gehandicaptensporters kunnen terecht in ons PTI Eeklo om hun aangepaste sporten te beoefenen.

Voor de regio Vlaamse Ardennen zitten we in Brakel, in de sportzaal van het Sint-Bernarduscollege te Oudenaarde, telkens op maandagavond voor twee en drie uur. Dat is trouwens ook waar voor alle andere initiaties.

Voor de regio Zuid-Oost-Vlaanderen zijn we gehuisvest in het KTA te Aalst, ook een schoolinfrastructuur.

Voor de regio Waasland gaan we naar Lokeren, in samenwerking met een aantal clubs voor gehandicaptensport uit Sint-Niklaas.

Voor de regio Gent hebben we een samenwerking van een aantal clubs uit Gent, Gentbrugge en Wetteren en hopen we ook sportinitiaties te laten doorgaan in ons nieuw Provinciaal Handels- en Taalinstituut te Gent waar een nieuwe sportinfrastructuur is ingeplant. Ik denk dat dit een mooi voorbeeld is van het dubbel gebruik en van het openstellen van schoolinfrastructuur naar andere doelgroepen toe.

Uw vraag ging wellicht ook over de gemeenten. Hoe zit het nu ? Werken die gemeenten nu mee of niet ?

U zult zich herinneren dat wij de initiaties oorspronkelijk centraal gestart zijn in Puyenbroeck, maar dat kostte ons zeer veel geld aan transport. Die mensen moeten per taxi, bijna individueel vervoerd worden en dat is niet betaalbaar. Dat is de reden geweest waarom wij het zijn gaan spreiden in Oost-Vlaanderen. Wij hebben aan de gemeenten de vraag gesteld of zij konden instaan voor het aangepast vervoer van hun gehandicapte inwoners. We hebben daarop heel wat reacties gehad. Van 28 gemeenten kregen we nog geen reactie. Van 16 gemeenten kregen we een positieve reactie. 13 gemeenten onderzoeken het nog en 8 gemeenten hebben negatief gereageerd. Ik kan het lijstje aflopen, maar dat ga ik niet doen. De 65 gemeenten zijn ter inzage, u kunt eventueel nagaan of uw gemeente al dan niet positief heeft gereageerd.

De reden waarom men meestal "neen" zegt - want het is uiteraard geen brutaal "neen" - is dat het reglement van de gemeente van dien aard is dat aangepast vervoer binnen de gemeentegrenzen moet blijven. Men moet buiten de gemeente met de gehandicapten en men wil voor sport geen uitzondering maken. Ik kan me voorstellen dat wanneer er voor sport een uitzondering wordt gemaakt, men vanuit andere beleidsdomeinen ook zal komen aankloppen om een uitstap naar de opera te organiseren bijvoorbeeld of naar een voetbalmatch eerste afdeling, noem maar op. Er zijn wellicht wel redenen voor de gemeenten om het transport te beperken tot de eigen gemeentegrenzen.

Een ander vaak voorkomend excuus is dat er te weinig mensen zijn die gebruik maken van deze mogelijkheid en het kost te veel geld in verhouding tot de rentabiliteit. Ik laat dat open.

De gemotoriseerde sporten en sport en natuur.

Er werd ons een tijd geleden gevraagd een inventaris op te maken van :

- de permanente omlopen, dit zijn de terreinen waar minstens drie keer per jaar een wedstrijd of een activiteit wordt georganiseerd ;
- de permanente omlopen die de voorbije vijf jaar werden gesloten ;
- de niet-permanente omlopen of de terreinen waar minder dan drie activiteiten per jaar worden georganiseerd ;
- de omlopen in onderzoek, dit zijn de locaties die in aanmerking zouden kunnen komen om die geluidsproducerende sporten en, daaraan soms gelinkt, milieuvervuilende sporten, te kunnen laten doorgaan.

In elke provincie werd die inventaris gemaakt, ook wij hebben die inventaris doorgestuurd. Op een bepaald moment werd ons gezegd dat we geen verdere stappen moesten ondernemen en dat we moesten wachten op verdere instructies van het Vlaams niveau. Voornamelijk onder druk van de provincie Limburg - dat zal u niet verwonderen, want Limburg heeft tal van wereldkampioenen motorcross geleverd - werden we veertien dagen geleden samengeroepen door de kabinetschef van de nieuwe minister van Sport. Het is niet gemakkelijk, we zijn ondertussen met deze problematiek aan onze derde minister van Sport die zich telkens moet inwerken en min of meer gewijzigde inzichten heeft en het is soms toch voor een stuk herbeginnen. We zijn bij de kabinetschef geroepen, mét de provincies, samen met alle mogelijke administraties : AROHM, de dienst Milieu, BLOSO om ons verder te informeren hoe we tewerk moeten gaan.

Voor Oost-Vlaanderen zijn er minimum drie en maximum vier permanente circuits aan te duiden. Wij worden verzocht om dat nu te gaan onderzoeken en de procedure is vastgelegd. Ik overloop eventjes de voornaamste stappen.

- De twee basisinstrumenten werden vastgelegd.

Het afwegingskader werd vastgelegd op Vlaams niveau, met GIS als onderliggend instrument, rekening houdend met de 35 verbodsbepalingen die men binnen ruimtelijke ordening en milieuwetgevingen heeft (decreten waar het dus niet kan). Al die gegevens werden op geografisch Vlaanderen, in ons geval Oost-Vlaanderen geprojecteerd. Wat er overgebleven is, heeft men groen gekleurd en dat zijn de plaatsen waar het nog kan.

- De zoekzonekaart is het tweede basisinstrument en legt nog eens een aantal verbods- en gebodsregels naast mekaar.
- Aan dit alles moet men de gemaakte inventaris toetsen. We hebben in Oost-Vlaanderen een inventaris gemaakt en we gaan nu in de provinciale werkgroep kijken welke van de zaken die we geselecteerd hebben in de vorige fase aan die twee regels kunnen weerstaan en kunnen overblijven.
- Indien de locaties door de werkgroep een positief advies krijgen, dan moet er een "Provinciaal dossier van inplanting van permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten" worden opgemaakt en dat moet worden bekeken door de medewerkers van de betrokken administraties : BLOSO, AROHM, Aminoal en Toerisme Oost-Vlaanderen.
- Nadien worden de dossiers voorgelegd aan de Interdepartementale Werkgroep Gemotoriseerde Sporten.
- Daarna zal de technische werkgroep binnen 40 dagen - dat is op Vlaams niveau - uitspraak doen.
- En ten slotte zal men de definitieve procedure opstarten die een beetje vergelijkbaar is met wat wij gedaan hebben voor de kampeerterreinen. Men zal ons vragen om PRUP's (Provinciale Ruimtelijke Uitvoeringsplannen) te maken of GRUP's (Gewestelijke Ruimtelijke Uitvoeringsplannen) - maar dat zal ons werk dan niet zijn - voorzover de geplande terreinen in bijvoorbeeld grootstedelijk gebied zouden liggen, zal het het Vlaams gewest zijn dat afbakent.

Dat is een beetje de gang van zaken. De inventaris is gemaakt, eind deze maand komt de provinciale werkgroep opnieuw bij elkaar om te kijken welke voorstellen er kunnen voorgelegd worden aan de Vlaamse commissie en de Interdepartementale Werkgroep die dan het fiat zal geven. Ik wil u nog meegeven dat er nogal wat onenigheid was tussen enerzijds de diensten Ruimtelijke Ordening en anderzijds de diensten Milieu omdat ze beiden op hun strepen staan. De diensten Milieu zeggen dat het het beste is om mogelijke problemen al mee te geven van bij de opstart van het dossier. AROHM vindt dan weer dat dit juridisch bekeken geen aspecten ruimtelijke ordening zijn en dat je die niet nu moet behandelen, maar moet wachten tot het moment dat er eventueel wordt overgegaan naar exploitatievergunningen, milieuvergunningen. Enfin, over de geschetste procedure is men het blijkbaar eens. Ik denk dat ik daarmee klaar ben voor wat collega Heyndrickx betreft.

DEBATTEN

De Boerekreek Sint-Laureins.

Enerzijds is er de vraag van collega De Roo die het naar mijn gevoel ruim ziet, zonder al te groots, een beetje met een groot hart voor paarden en wat daarrond gebeurt. Aan de andere kant is er dan collega Mendonck die de provincie tot voorzichtigheid aanmaant in het krekengebied, die vraagt om niet te overdrijven, om alles binnen de perken te houden en daar dus liefst geen manège te bouwen. Ik denk dat ik het op die manier vrij goed heb samengevat.

Ik zal de stand van zaken eventjes tekenen.

Wij hebben met onze dienst Sport, in samenwerking ook met de dienst Milieu en met onze technische diensten uiteraard die het bouwen eventueel zullen moeten begeleiden, een bouwprogramma uitgeschreven. Wat zit daarin ?

- Een verblijfs capaciteit voor 80 à 100 personen. Dat is ongeveer wat we nu hebben, maar nu alleen voor kinderen en in vrij lamentabele omstandigheden. Je moet eerlijk zijn, de slaapgelegenheid in de schuur is zeker niet meer van deze tijd. We zouden de schuur beter afbreken en op de plaats waar de klasjes zijn nieuwe infrastructuur voorzien waar verblijfsaccommodatie mogelijk is.

We hebben eigenlijk een minieme uitbreiding. Ik denk dat we nu een 80-tal overnachtingsplaatsen hebben. Als je naar 100 gaat, dan is er een toename van 20 %.

- Keuken en refter zouden wij voorzien voor hetzelfde aantal personen.
- Administratieve lokalen en leslokalen.
- Sanitaire ruimtes en kleedkamers.
- Conciërgewoning.
- Overdekte pony piste.
- Voor een 30-tal paarden zouden we ponyboxen, zeg maar stelplaatsen, integreren met wat daarbij hoort : zadelkamer, hooischuur en dergelijke meer.
- De buitenmanège ligt er, maar moet uiteraard vernieuwd en aangepast worden.
- Polyvalent terrein.
- Loodsen voor de opberging van kayaks, windsurfplanken, roeiboten, motoren en fietsen. Dat is er nu ook allemaal, dat is eigenlijk niets nieuw, maar we moeten het vernieuwen, want wij worden bijna permanent bestolen. Zoals het momenteel is, zou je er bijna de rijkswacht moeten bijzetten, want er wordt om de haverklap ingebroken. De inbrekers zijn blijkbaar goed geïnformeerd, want het zijn altijd motoren en dergelijke die verdwijnen en men laat de oude spullen liggen.
- Dan is er uiteraard ook een waterzuivering voorzien, want dat probleem is momenteel niet opgelost.

Ik denk dat ik meteen heb duidelijk gemaakt dat paardensport daar mogelijk is. Dat gebeurt trouwens nu ook. Gedurende de ganse periode dat we plattelandsklassen en sportklassen organiseren, huren we momenteel paarden in. Die zitten in de hoeve, maar ook dat is eigenlijk een puinhoop en niet meer van deze tijd. Paardensport zou voorzien kunnen worden.

Wat de polyvalentie betreft, is het uiteraard zo dat de regio uitstekend geschikt is voor wandelen en fietsen. Ik heb collega Van Der Meiren vorige week of veertien dagen terug horen zeggen dat hij naar Limburg is geweest en dat hij zich reuzegoed geamuseerd heeft met fietsen en wandelen. Als we daar verblijfsaccommodatie installeren, kan de Boerekreek een uitvalsbasis zijn voor de wandel-en fietssport in de krekens. Er zijn fietspaden, grensoverschrijdend die ook in het plan regio Scheldemond staan. Dat is een aspect dat zeker kan meegenomen worden wat de polyvalentie betreft.

De plattelandsklassen zouden daar een uitstekend onderdak kunnen vinden zoals dat nu is gebeurd en ook voor sportkampen voor kinderen is het uitstekend. Natuureducatie is een andere zaak die aan bod kan komen en ik denk dat daarmee de polyvalentie van het geheel is verzekerd.

Dit brengt mij bij de aspecten waar mijnheer Van Autreve aandacht voor vraagt.

Terecht denk ik. Het is inderdaad een zeer waardevol landschap. Ik voel het een beetje bedrukkend aan, komend vanuit een andere hoek van Oost-Vlaanderen. Het geeft mij de indruk dat alles daar zo plat en zo vlak geslagen is als iets maar plat kan zijn. Ik kan mij dus voorstellen dat men het moeilijk heeft wanneer men beslist om daar een manège te zetten. Toch staan er heel wat landbouwloodsen en als je het in zijn geheel bekijkt, denk ik dat een goed ingebouwde - gebouwd in baksteen bijvoorbeeld en niet in platen - paardenmanège met beperkte afmetingen daar wel kan thuishoren. Ik wil jullie er ook aan herinneren - vooraleer ik op de concrete vragen van mijnheer Van Autreve ga antwoorden - dat wij mét goedkeuring, ook van Agalev, de Boerekreek hebben aangekocht met de bedoeling om daar aan sport te doen. Toen wij de Boerekreek van BLOSO overnamen, stond uitdrukkelijk in de voorwaarden dat de sportfinaliteit moest bewaard worden. Wel, er is daar niet te veel en wij willen het ook niet verder gaan uitbreiden, tenzij in het kader van de polyvalentie zoals daarnet reeds gezegd.

Wat wij alleszins willen blijven doen is het plankzeilen, het zeilen zèlf voor kinderen en in eerste instantie het aanleren van zeilen.

Ik heb enige bedenkingen wanneer de collega spreekt over jaarmarkten en de organisatie van grote wedstrijden. Ik heb daar schrik van. Waarom ? De infrastructuur die je daarvoor nodig hebt is op zich niet direct belastend, maar de grote toeloop van mensen die je krijgt, kan niet verwerkt worden op een ecologisch verantwoorde manier in de omgeving. Ik zou willen vragen om het rustig aan te doen. Wij kunnen daar trainingskampen doen, we kunnen daar eventueel wedstrijden doen, maar alleszins niet grootschalig, want de toevoer of de mobiliteit die je op dat moment zou moeten verwerken, gaat problemen geven.

De concrete vragen van mijnheer Van Autreve.

Werd deze beslissing genomen in overleg met de provinciale dienst Planning en Natuurbehoud ? Zo ja, wat is hun standpunt ?

Een paar weken terug zijn wij bij mijnheer Castele geweest samen met de ambtenaar Stedenbouw van de provincie Oost-Vlaanderen. Hij was vergezeld door mensen van Monumenten en Landschappen en van de dienst Groen van de Vlaamse gemeenschap. Wij hebben samen aan tafel gezeten en men heeft ons gezegd dat het bouwprogramma kan doorgaan, maar dat het moet gekoppeld worden aan een soort van milieu-effectenrapport waarbij men gaat kijken naar de habitatrictlijn en de vogelrichtlijn. Wij zullen dat alleszins bekijken.

Aan onze dienst 81, Planning en Natuurbehoud werd gevraagd om het ganse proces te begeleiden. We hebben samengezeten met de directeur en hij zal de nodige mensen afvaardigen om het geheel te begeleiden. Ze zijn er alleszins van op de hoogte.

Werd er rekening gehouden met het beleidsplan Grensoverschrijdend Krekengebied ?

Niet in de zin zoals u hebt geformuleerd. Als dat betekent dat ik daar niets mag doen, dan zal ik juist het tegenovergestelde zeggen. Wij hebben samengezeten met de gemeente, met de ontwerper van het ruimtelijk structuurplan van de gemeente en zij zijn bereid om het geheel in te kaderen.

We hebben trouwens de Boerekreek aangekocht voornamelijk op vraag van de gemeente Sint-Laureins. Zij zijn ons bijna op de knieën komen vragen om het gebied niet te laten verloren gaan, want in de regio is het het enige dat ons vandaag nog rest.

Er zijn een heleboel activiteiten die in het gebied verboden zijn. Door bepaalde activiteiten gewoon te verbieden, hou je de mensen echter niet tegen. Ik ben niet van de streek, maar er zijn mensen die me aanraden om eens op een zomerse zonnige dag een kijkje te nemen aan de Boerekreek. Er blijken meer mensen in het water te spartelen dan dat er vissen in het water zitten. Ik denk dat je bepaalde activiteiten beter gereguleerd en onder toezicht toelaat, dan vrij en individueel.

Moet er extra grond aangekocht worden voor de realisatie van dit project ?

Neen, het moet niet. Wij hebben heel wat gronden, we zitten in een zoneëigen gebied, het is dus recreatiezone. Destijds heeft de gemeente dit gebied via een BPA omgezet in recreatiegebied. Wij moeten eigenlijk geen gronden kopen. De gronden die wij kopen zouden wij laten afgrazen door de pony's die we zelf zouden aankopen. Dat is de bedoeling.

Natuurpunt vzw heeft gevraagd of het mogelijk zou zijn om eventueel gronden te ruilen, maar dat is voorlopig bij een vraag gebleven.

Wat gebeurt er met het afvalwater en is er een aansluiting op de riolering ?

Ik denk dat je vraagt naar iets dat je weet. Neen, dat is er niet. Voor het ganse krekengebied is dat trouwens een probleem. Sint-Laureins heeft geen riolering, noch voor Sint-Margriete, noch voor Sint-Jan. De drie heiligen hebben dus waterproblemen. We hebben wel al samengezeten met de gemeente en ik denk dat we het samen kunnen oplossen. De bereidheid is er nu ook om het samen te doen.

De gemeente heeft voor wat Sint-Margriete betreft een ontwerper aangesteld en een rioleringsplan gemaakt, maar het moet gezuiverd worden binnen de landbouwzone. De burgemeester zegt dat daar een probleem is omdat vzw Natuurpunt vindt dat die magere grond waarop dat zit eigenlijk te veel ecologische fauna bevat waardoor men beter zou verhuizen naar een andere zaak. Dat is een kwestie van verschuiven, denk ik, en als men de keuze heeft tussen het ongezuiverd lozen in de kreken of het gezuiverd lozen, dan moet de liefde een beetje van twee kanten komen als men het water echt van topkwaliteit wil maken.

DEBATTEN

Voor Sint-Jan, de zone waar wij zitten, kan hetzelfde gebeuren. De gemeente en wijzelf kunnen onze middelen samenleggen, desnoods via ons systeem van subsidiëring van moerriolen, maar daar zal het met een rietveld moeten gebeuren.

De vraag is ook waar we dat zullen inplanten en dat moet dan in overleg gebeuren met de omgeving. Ik ben bereid om daarover te praten met de natuurverenigingen, maar als er geen soepelheid komt van de twee kanten zal de keuze vlug gemaakt zijn. Als men ons in de gracht rijdt, zal het vuil water in de kreek blijven stromen, want ik kan u verzekeren dat de gemeente niet de centen heeft om het alleen te doen en ze rekent dus op onze inbreng.

Dit brengt mij bij de tussenkomst van de heer Jacobs.

Het is inderdaad zo dat heel wat gemeenten problemen hebben omwille van de hoge eisen die worden gesteld aan de technische apparatuur van de waterbehandeling van de zwembaden enerzijds en aan het toezichthoudend personeel anderzijds. Terecht natuurlijk, maar er hangt ook een prijskaartje aan. Het is vaak niet meer betaalbaar voor de gemeenten.

Binnen het kerntakendebat beweert men dat de provincie zich niet moet bemoeien wanneer het over gemeentelijke sportinfrastructuur gaat. Ik denk dat in sommige gevallen een zwembad bovengemeentelijk is en dus wel bij de provincie thuishoort. Het probleem is dat men de beschikbare zwembaden zou moeten inventariseren en herbekijken en ze eventueel andere bestemmingen geven wanneer blijkt dat ze op sommige plaatsen overbodig zijn. De provincie kan echter niet alle overbodige zwembaden overnemen. Dat zou het faillissement betekenen van de provincie.

Wat kunnen we wel doen ? De gemeenten die kunnen aantonen dat zij eigenlijk opdraaien voor een aantal omliggende gemeenten - en we hebben er zo een aantal - samenbrengen. Dit moet gebeuren vanuit de provincie, want naar een buurgemeente wordt meestal niet geluisterd. De provincie zou het initiatief kunnen nemen om met de partijen om de tafel te gaan zitten en via cijfers aantonen dat de gemeente die destijds de inspanning gedaan heeft ook al zoveel jaren alleen opdraait voor de kosten van het zwemmen, ook voor de inwoners van de andere gemeenten. We zouden dan kunnen bekijken of er - het bestuursniveau overschrijdend zoals de voorzitter van de VVP nog eens heeft gezegd - geen infrastructuur in mekaar gebokst kan worden waarbij de gemeenten samen geld inbrengen. Als provincie doen we desnoods ook een inbreng tot 20 % en zo wordt de zaak op een correcte manier verdeeld. Ik denk dat we daar allemaal mee gediend zouden zijn en ik ben bereid om dat aan te kaarten in de Provinciale Sportraad, de adviesraad waarin alle gemeenten aanwezig zijn via hun sportfunctionarissen, en om te proberen het idee te realiseren.

Nu kom ik aan de vraag van collega Claeysens in verband met de bereikbaarheid van het domein Puyenbroeck. Collega Van Gaeveren, ik weet, dit is een oud zeer. U heeft recent met De Lijn samengezeten, men heeft mij informatie bezorgd over de lijnen 73 en 79 die in de buurt komen.

Ik zeg alleen het volgende, de collega kan aanvullen : ik denk dat we moeten wachten op het invoeren van module 9 voor de gemeente Wachtebeke. De gemeente moet dat hebben in haar mobiliteitsplan en men heeft mij gezegd dat het is opgestart. Indien module 9 wordt opgestart dan kunnen nieuwe lijnen en ondersteuning van nieuwe lijnen worden opgenomen. Ik denk dat daar de oplossing zit. Wij moeten zeker proberen om in samenwerking met De Lijn een bezetting te krijgen in periodes van hoogconjunctuur voor het domein en het zwembad. Gent-Lokeren bijvoorbeeld zou een prachtige oplossing zijn. Snelverbinding Gent-Wachtebeke-Lokeren om het uur en op die manier wordt het domein eigenlijk ontsloten. Ook daar zullen we geld moeten inpompen. Vanuit mobiliteit is wat mij betreft op dat vlak iets mogelijk, maar de collega heeft de besprekingen met De Lijn gedaan.

Voorzitter, ik denk dat ik daarmee rond ben wat sport betreft.

De heer voorzitter

Ik dank u voor uw beknopte en volledige uiteenzetting en ik meen het, zowel het beknopte als het volledige.

Gedeputeerde Van Gaeveren, er is een overlapping van de gebieden, maar u hebt al grotendeels geantwoord tevoren.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Zeer kort over de problematiek van ontsluiting. Ik heb er al naar verwezen. Wij hebben zeer recent nog een vergadering met De Lijn gehad aangaande die problematiek. Er zijn enkele oplossingen op korte termijn, de rest zal op lange termijn worden onderzocht.

Een eerste oplossing is de belbus, namelijk de bus vanuit Oostakker met een halte aan de hoofdingang van het domein. De vertegenwoordigers van De Lijn hebben ons beloofd dat de Lokerse belbus nummer 70 in het najaar zal uitgebreid worden naar Puyenbroeck en dat er een halte zal komen aan het zwembad. De halte aan het zwembad zal gerealiseerd worden rond Pasen 2003 en dit zou zeker een oplossing voor het seizoen kunnen bieden.

De reguliere lijn Lokeren-Sinaai, de 71 of de 76, zal geherwaardeerd worden tegen medio 2003 met uitvoering in 2004. Deze lijn zou dan eventueel tijdens de verlofperiode kunnen uitgebreid worden naar het domein Puyenbroeck. Er moet nog worden afgesproken waar die bus zijn halte moet hebben : aan parking 1 of 2 of eventueel aan beide.

Ook de lijn De Pinte-Lochristi, nummer 76 wordt bekeken. Deze lijn zou via Zaffelare kunnen worden doorgetrokken naar Wachtebeke en zou in het kader van de basismobiliteit van Lochristi - waar de collega waarschijnlijk naar verwees - kunnen aangepakt worden voor 2004.

Samen met De Lijn volgen wij de zaken verder op en via de Puyenkrant of andere publiciteit zullen we de nieuwe mogelijkheden toelichten. We hebben al meerdere malen samengewerkt met De Lijn voor de realisatie van onze grote evenementen en zullen dat verder blijven doen.

De heer voorzitter

Geef ook uw concept van de waterweg niet op.

De heer Van Autreve

Ik wil nog eens terugkomen op de Boerekreek. Het moge duidelijk zijn dat wij geen enkel probleem hebben met het feit dat er in de Boerekreek aan sport wordt gedaan. Onze grote bezorgdheid is de druk op de natuur en als kan gegarandeerd worden dat die druk klein blijft, dan is er voor ons eigenlijk geen probleem. Als het water zou gezuiverd worden, dan noem ik dat alleen maar een pluspunt.

De heer Heyndrickx

Ik zou de gedeputeerde willen bedanken voor het duidelijke verslag over de gemotoriseerde sport. Voor mij is het eigenlijk een beetje té duidelijk geworden. Wij, de fans van de gemotoriseerde sport, lazen in een artikel van de Gazet van Antwerpen "Motorcross in Vlaanderen krijgt meer mogelijkheden" en daarbij vermeld al enkele gemeenten waar een trainingscircuit zou komen : Lille, Lommel en Neeroeteren, dus in drie verschillende provincies.

De procedure is vastgelegd - u heeft ze verklaard -, maar het dossier moet de administratie passeren en wanneer wij eens durven kijken naar de lijdensweg van dit dossier het voorbije jaar, dan denk ik dat de beslissing over de vier permanente motorcircuits voor Oost-Vlaanderen nog een harde dobber zou kunnen worden.

Nu iets over de CAS. Het doet eigenlijk goed dat 16 gemeenten er al positief op geantwoord hebben. Ik heb in onze gemeente ook al gevraagd hoever men ermee stond. Het blijkt inderdaad heel moeilijk te zijn en dat er voorlopig al 16 gemeenten zijn die meewerken, is positief voor de verdere werking van de coördinatiecel.

DEBATTEN

Mijn eerste vraag ging over de trainingscentra en uw visie daarop. U was niet heel erg duidelijk en ik zou op deze manier willen antwoorden : in de Topsportthall Vlaanderen is een fitnesscenter waar topatleten van BLOSO komen trainen om aan krachttraining te doen, enz. Iemand die individueel aan sport doet en in de winter zijn conditie een beetje wil bijhouden wordt verplicht in heel dure fitnesscentra te gaan sporten. Ik denk dat bedoeld wordt dat daar een sportcentrum zal komen waardoor men niet meer verplicht zou zijn om naar die dure fitnesscentra te gaan. Als dat de bedoeling is van het provinciaal sportbeleid, dan zou dat heel duur, maar ook heel positief zijn voor de toekomst van het sportgebeuren in onze provincie.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer Heyndrickx, ik wil u op het volgende wijzen : u zult zich herinneren dat de infrastructuur op de Blaarmeersen gerealiseerd is door BLOSO, de stad Gent, de provincie, en zelfs met een kleine participatie van Flanders Expo. De exploitatie gebeurt door BLOSO en is dus aan de BLOSO-tarieven die, denk ik, zeer democratisch zijn.

Maar we gaan zelfs een stap verder. Voor geselecteerden uit de sportfederaties is het zelfs bijna gratis. Het is de bedoeling om Oost-Vlaanderen meer weerklank naar buiten te geven door de sporters van Oost-Vlaanderen - jonge turners in de Topsportthall bijvoorbeeld - naar hier te brengen. Uiteraard mag er geen financiële rem staan op dat geheel. Het is dus eigenlijk gratis voor sportfederaties, of praktisch gratis, en BLOSO staat in voor de exploitatie.

De individuele sportman kan huren aan zeer democratische prijzen wanneer je het vergelijkt met wat er in privé-fitnesscentra wordt gevraagd.

De heer voorzitter

Met instemming van de raad acht ik de artikelsgewijze bespreking over dit onderwerp uitgeput. Via gebarentaal met collega De Meerleer heb ik begrepen dat hij akkoord is om nog te spreken. Ik zou hetzelfde willen vragen aan de heer Van Autreve. De heren Maes, Stevenheydens en Van Hove spreken morgen. Zo is afgesproken.

Rond 17 30 uur stoppen we zeker. Vergeet niet, er is nog op dinsdag, woensdag en donderdag vergadering om 14 00 uur.

Milieu, natuur en ruimtelijke ordening

MILIEU

P. 336 E.V. : HYGIENE, MILIEU : ALGEMENE TUSSENKOMST I.V.M. HET AFVALBELEID

De heer De Meerleer

Reeds een paar jaar na mekaar kom ik op dit punt tussen en meer bepaald inzake de mogelijke rol die de provincie zou kunnen spelen in het afvalbeleid. Binnen de debatten die zich ontspinnen rond het kerntakendebat mogen wij in feite stellen dat de afvalproblematiek in functie en in relatie tot de provincie aan de orde zal zijn.

Toevallig deze morgen vind ik in mijn bus het maandelijks tijdschrift van de VVSG en ik vind daarin een artikel over het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 1997-2001, een terugblik. Wat lees ik ? Totaal aanbod huishoudelijk afval stijgt licht, de restafval daalt sterk. In feite komt het erop neer dat men in deze uiteenzetting stelt dat de resultaten nu reeds fraai zijn, maar dat er nog zeer veel moet gebeuren en dat het er op aankomt om de goeie dingen die wij reeds hebben gedaan te consolideren, maar dat er zeker en vast aan de knelpunten moet gewerkt worden. Ik denk dat de provincie daarin een belangrijke rol kan spelen.

We hebben de voorbije jaren gezien dat wij uiteindelijk tot betere resultaten in het kader van het afvalbeleid zijn gekomen om de eenvoudige reden dat de mensen zich op een bepaald ogenblik meer bewust zijn of nog beter bewust zijn geworden van de problematiek, en dan spreek ik onder andere over de dioxineproblematiek.

Ook de gemeenten zijn zich meer bewust geworden van de problematiek vooral als het over het prijskaartje gaat. Ze hebben zich uiteindelijk verenigd in intercommunaal verband om op die manier in afvalfiscaliteit en afvalinzameling een coördinatie tussen diverse gemeenten op het getouw te zetten. De kostprijs voor de afvalverwerking en de inzameling heeft ook voor een bewustwording gezorgd bij de mensen. Het is tot hen doorgedrongen dat die kostprijs door hen zelf zal moeten betaald worden.

Als *sp.a*-fractie denken wij dat de provincie een belangrijke rol in dit alles te spelen heeft en vooral in het kader van de inzameling moeten we er steeds en nog altijd van uitgaan dat dit sterk moet verschillen van plaats tot plaats. Wij kunnen moeilijk een landelijke gemeente gaan vergelijken met een stad met hoogbouw en een hoge en dichte bewoningsgraad. Indien wij op een bepaald moment wijzigingen gaan aanbrengen, indien wij het beleid als dusdanig zouden gaan bijsturen, denk ik dat dit in de eerste plaats sociaal moet worden en nog milieuvriendelijker.

Er blijven belangrijke probleemsituaties bestaan.

Tussen de individuen in de verschillende gemeenten blijven er vooral geldelijke verschillen : de ene bevolking moet soms meer betalen voor dezelfde diensten als de andere. De gemeenten zijn voor hun inzameling en verwerking dikwijls aangewezen op intercommunaal verband en het is ook duidelijk dat er op dat ogenblik een stuk controle aan die gemeenten voorbijgaat. De prijszetting van de intercommunales bijvoorbeeld is niet altijd doorzichtig en de private sector die ook een rol speelt in het kader van het huishoudelijk afval probeert een en ander in handen te krijgen en op die manier haar activiteiten verder uit te breiden.

Indien wij het onderscheid gaan maken tussen enerzijds preventie en sensibilisering en anderzijds inzameling en verwerking, moeten wij op een bepaald ogenblik op diverse niveaus onze verantwoordelijkheid opnemen. In het kader van de preventie en de sensibilisering zijn het dan vooral de gemeenten die uiteindelijk de taak moeten krijgen om de inspanningen te doen naar hun eigen bevolking. Zij zijn immers de best geplaatsten om aan de noden en de behoeften te voldoen op die plaatsen waar er moet worden ingegrepen.

Ik denk dat de gemeenten ook hun bevoegdheid moeten behouden inzake inzameling. Zelfs indien men het in intercommunaal verband doet, moet het nog kunnen, denk ik. Ik meen dat hier voor de provincie ook een taak is weggelegd, namelijk de coördinatie van deze inzameling bij diverse gemeenten en intercommunales. Er kan geen eenheidsstelsel opgelegd worden, maar ik denk dat wij er uiteindelijk moeten op toezien dat er kan en moet blijven geëxperimenteerd worden indien noodzakelijk en met verschillende systemen.

Het is volgens mij wel de taak van het provinciaal niveau om inzake de verwerking te interveniëren. De provincies dienen de volledige bevoegdheid over de verwerking te krijgen, weliswaar binnen het kader van de algemene beleidsbepaling van het Vlaams gewest.

Dit is een verantwoorde keuze omdat de provincies een aantal voordelen hebben. Tevens zijn zij een democratisch verkozen niveau en moet er met andere woorden ook politieke verantwoording worden afgelegd. Bovendien staan de provincies sterker dan de gemeenten en intercommunales in eventuele onderhandelingen met een privé-partner. Ik denk - ik zou het een beetje stiller willen zeggen misschien - dat ook hier de provincies in het kader van het kerntakendebat een zinvolle taak erbij zouden kunnen krijgen. Het zal dan ook de taak zijn van de provincie om te zorgen voor een zo milieuvriendelijk mogelijke verwerking waarbij de hele verwerkingsketen in acht wordt genomen, dus ook het transport.

Heffingen.

Momenteel bestaan er ongeveer evenveel heffingssystemen als er gemeenten zijn. De meeste gemeenten vragen een vaste heffing en een heffing per hoeveelheid aangeboden afval. De vaste heffing is nogal verschillend tussen de gemeenten, maar ook de heffing per hoeveelheid aangeboden afval varieert zeer sterk. De variatie geldt zowel in het systeem van heffing - per gewicht of per volume - als in de hoogte van de heffing. Vele mensen vinden het niet eerlijk dat er in de ene gemeente meer moet betaald worden dan in de andere. Ook hier kan een belangrijke rol zijn weggelegd voor de provincie om dit alles te coördineren.

DEBATTEN

De *sp.a*-fractie denkt dat enerzijds de vaste afvalheffingen op dit ogenblik te hoog zijn en dat er een te hoge prijs wordt gevraagd per aangeboden hoeveelheid. Wij denken dat de inkomsten uit afval eerlijker moeten verdeeld worden over de bevolking en dat zij voor een groot stuk met eigen algemene middelen zouden moeten kunnen gesponsord worden. Daarnaast moet er een bepaalde zakkenprijs gevraagd worden om preventie en selectieve inzameling blijvend te stimuleren.

De burgers moeten in de toekomst verlost worden van een extreem dure afvalzakkenprijs en een forfaitaire heffing. In de plaats hiervan zou een provinciale heffing op basis van het inkomen moeten komen en een aanvaardbare zakkenprijs om de hoeveelheid aangeboden afval te beperken.

De provincie is dan praktisch en financieel verantwoordelijk voor de eindverwerking van het afval. De gemeente is praktisch en financieel verantwoordelijk voor de inzameling van het afval. De intercommunales blijven de werkstations. De gemeente blijft verantwoordelijk voor preventie en sensibilisering. Ik meen dus dat dit alles kan kaderen in een beleid dat samen met het Vlaams gewest kan uitgewerkt worden, maar ik denk ook dat binnen de taakstelling die de provincie op zich kan nemen er in de toekomst heel veel kan gebeuren in verband met het afvalbeleid.

P. 336 E.V. : HYGIENE, MILIEU : ALGEMENE TUSSENKOMST I.V.M. NATUUR- EN MILIEUBELEID

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

Wanneer iemand die niet zo nauw betrokken is bij de werking van de provincie Oost-Vlaanderen naar onze website surft, krijgt al snel de indruk dat de provincie zowat alles doet voor de natuur en ons milieu. En ik moet toegeven dat men in het milieubeleidsplan veel plannen maakt, studies uitvoert en campagnes voert. Na twee jaar meedraaien in deze raad krijg ik het gevoel dat er inderdaad wel veel goede wil is, maar dat het vaak bij deze "goede bedoelingen" blijft. Wat ik hier mis is een krachtig beleid, geïnspireerd vanuit een ecologische visie met een groener Oost-Vlaanderen als doel.

Ik geef hierna een aantal voorbeelden, maar ik zou nog meerdere items kunnen aanhalen.

- Ik vraag me af waarom het vaak zo lang duurt vooraleer natuurgebieden, waar de provincie al jaren een oogje op heeft, effectief verworven worden. Jaar na jaar worden ze ingeschreven in de begroting voor het daaropvolgende jaar, maar ik zei het al, aan goede bedoelingen geen gebrek.
- In zijn toespraak aan het begin van deze begrotingsbesprekingen had de gouverneur het over de niet geringe problematiek van erosie in onze provincie. Ook hierover maakt men een studie, zet men een sensibiliseringscampagne op, maar van een grondige aanpak op het terrein door de provincie is weinig sprake.
- Hoever staat men met het krekensbeleid dat in 1997 is opgesteld in samenspraak met een aantal andere partners ? De acties voorzien in het milieubeleidsplan zijn goed, maar opnieuw niet krachtig en duidelijk genoeg geïntegreerd.

Wat het natuur- en milieubeleid in Oost-Vlaanderen volgens Agalev echt zou kunnen gebruiken is een tweede adem. Een adem waarbij al te lang aanslepende projecten worden afgewerkt en nieuwe projecten worden opgestart. Projecten die getuigen van een natuurminnende visie en die vanuit het beleid krachtig en goed onderbouwd zijn. Dit komt niet alleen de natuur ten goede, maar zal een zeker enthousiasme teweegbrengen bij alle betrokken actoren.

- We zouden nieuwe projecten kunnen opstarten omtrent de bescherming van soorten in de provincie, want soortenbeschermingsmaatregelen zijn vaak ook gebiedsgerichte maatregelen. Vaak zijn soorten indicatoren voor de natuurkwaliteit of de potentie van een gebied.
- We kunnen andere natuurtypes selecteren.
- Uit de toespraak van de heer gouverneur bleek hoe ernstig de toestand van het grondwater aan het worden is. Ook hier moeten we dringend stappen ondernemen.

Ik zou nog verder kunnen gaan in mijn opsomming, maar dit zou ons nu te ver leiden. Agalev is dan ook van plan om in de toekomst regelmatig voorstellen tot nieuwe projecten of ideeën te lanceren in deze raad.

Voorzitter, Collega's,

Uit wat voorafgaat moet mijn bekommernis om het huidige milieu- en natuurbeleid duidelijk zijn. Wat mij vooral verontrust was een paragraaf uit de toespraak van de fractievoorzitter van de VLD wanneer hij het had over de nieuwe baronnen van de 19de eeuw.

Ik vermoed dat collega Beke eigenlijk niet zo goed op de hoogte is van wat de natuurverenigingen in Oost-Vlaanderen aan natuuroppervlakte in eigendom hebben. Ik heb mijn licht eens opgestoken bij Natuurpunt (de grootste natuurvereniging in Oost-Vlaanderen). Op dit moment hebben zij 1 676 hectare in beheer waarvan 1 232 hectare in eigendom en 444 hectare in huur.

Laten we eerlijk zijn, dat is een kleine oppervlakte, ongeveer de helft van een kleine gemeente. Als je hierbij weet dat in Oost-Vlaanderen 9 821 gezinnen lid zijn van Natuurpunt dan zou ik niet durven spreken van grootgrondbezitters.

Het probleem is dat diegenen die fulmineren tegen de groene grootgrondbezitters niet goed weten wat de natuurverenigingen eigenlijk in bezit hebben.

Een paar voorbeelden :

- de Kalkense meersen zijn ongeveer 1 000 hectare groot en hiervan is slecht 84 hectare in bezit van de vzw ;
- het Duivenbos in Herzele is 120 hectare groot, waarvan 12 hectare in bezit van de vereniging ;
- Natuurpunt heeft een project waar ze zelf 75 % van de perimeter bezitten en dat is in het Heidebos te Wachtebeke (212 hectare).

Ik wil er op wijzen dat door het werk van Natuurpunt in bijvoorbeeld de Kalkense Meersen, de provincie op toeristisch vlak de vruchten hiervan plukt. De provincie heeft daar zopas drie wandelpaden geopend en die komen - je kan het al raden - doorheen het eigendom van Natuurpunt.

Ook rond het bos 't Ename staan zulke initiatieven op stapel en is het project dat bejubeld werd naar aanleiding van de Open Monumentendag, een voorbeeld van hoe de provincie, de stad Oudenaarde en Natuurpunt samen een globaal toeristisch-cultureel-archeologisch-natuur-historisch project kunnen ontwikkelen.

Dit zijn voorbeelden van hoe de provincie kan inspelen op een samenwerking met de private terreinverwervende verenigingen.

Voorzitter, Collega's,

Als oud-voorzitter van Natuurpunt Aalter heb ik zelf aan den lijve ondervonden dat wanneer men voor de natuurontwikkeling en -bescherming iets wil realiseren, men zeer weinig steun van de politieke overheid moet verwachten. In vele gemeenten (niet in alle) is het begrip GNOP (Gemeentelijk NatuurOntwikkelingsPlan) eigenlijk door de politieke onwil een flop geworden en hebben natuurverenigingen geen andere keuze dan zelf het goede voorbeeld te geven.

Het is een gemakkelijksoplossing om subsidies te geven aan natuurverenigingen, want dan hoeft de provincie zelf niets aan te kopen.

Hoeveel hectare heeft de provincie de laatste jaren al aangekocht om te bebossen ? Hetzelfde kan gezegd worden over natuur in het algemeen. Als de provincie echt iets wil realiseren voor natuur dan moet ze dringend werk maken van een actief aankoopbeleid. Maak voor het beheer goede afspraken met de vele vrijwilligers van de terreinbeherende verenigingen, want het belang van het vrijwilligerswerk mag niet onderschat worden. Vele studies wijzen uit dat vrijwilligerswerk vaak aanleiding geeft tot actief betrokken burgers die soms kritisch nadenken over het gevoerde beleid. Maar zij denken tenminste nog na over de politiek en staan niet moedeloos toe te kijken hoe de democratie soms rake klappen krijgt.

Ik wil tot slot de deputatie uitdagen om dit jaar effectief over te gaan tot de geplande aankopen van de verschillende natuurgebieden.

Dank u.

DEBATTEN

P. 346 E.V. : PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK (PCM) - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : VRAGEN I.V.M. DE TAAKSTELLING VAN HET PCM IN DE TOEKOMST. ONDERZOEKEN IN OPDRACHT VAN DE PROVINCIE VERSUS EXTERNE CONTRACTEN

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

De eerste steen van het nieuwe gebouw van het PCM is reeds gelegd en de nieuwbouw kan volop groeien. Ik ben ervan overtuigd dat we fier mogen zijn op het nieuwe centrum. Het moet gezegd : de mensen die er werken leveren puik werk.

Wanneer we de cijfers van de uitgaven en de inkomsten eens vergelijken, wil ik toch een bedenking maken : voor 2003 voorziet men een uitgave voor de werking van het labo van 1 326 660 EUR terwijl men slechts voor 954 984 EUR aan inkomsten genereert. Er is dus een negatief verschil van 371 676 EUR. Daarbij zijn dan nog niet de lonen van het personeel meegerekend. Naar verluidt zou dit te wijten zijn aan onderzoeken die het labo doet voor de eigen diensten en die van de gemeenten in Oost-Vlaanderen.

Als we in de toekomst een modern milieucentrum willen uitbouwen dan zullen we het op een andere manier moeten runnen. Zo zal men actief op zoek moeten gaan naar nieuwe projecten en dit zal niet alleen belangrijk zijn voor de inkomsten, maar vooral voor het behoud van het personeel en van de accrediteringen. Het centrum werkt met hooggeschoold personeel. Dit wil zeggen dat de mensen die er werken graag nieuwe uitdagingen krijgen. Het labo moet dus klaar zijn om direct op de kar te springen wanneer er nieuwe testen moeten ontwikkeld worden. Ik hoop dat rampen zoals de dioxinecrisis en de BSE-gevallen niet te vaak meer voorkomen, maar een labo moet in zeer korte tijd in staat zijn om de erkenning te krijgen om dergelijke onderzoeken uit te voeren anders zullen privé-labo's met deze onderzoeken gaan lopen en wordt het PCM een routinelabo, wat zeker de inzet en de uitstraling van het provinciaal centrum niet ten goede zal komen.

Mijn vraag aan de deputatie is dan ook of zij reeds nagedacht hebben hoe zo'n labo best de toekomst tegemoet kan gaan en of er bijvoorbeeld geen speciale manager zal aangesteld worden om projecten binnen te halen ?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u zeer hartelijk, Collega Van Autreve. U ziet dat u nog de volle aandacht van drie gedeputeerden en van een 40-tal leden van deze raad heeft.

Ik stel voor dat we bij deze de raad voor vandaag afsluiten. De provincieraad vergadert opnieuw morgen dinsdag, 15 oktober om 14 00 uur stipt.

EINDE VAN DE ZITTING